

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 21 października 2013 r. (23.10)
(OR. en)**

**13375/1/13
REV 1**

**PUBLIC 63
INF 151**

NOTA

Dotyczy: MIESIĘCZNY WYKAZ AKTÓW RADY – CZERWIEC i LIPIEC 2013 R.

Niniejszy dokument stanowi wykaz aktów przyjętych przez Radę w czerwcu i lipcu 2013 roku¹².

Niniejszy dokument podaje informacje odnoszące się do przyjęcia aktów ustawodawczych, w tym:

- datę przyjęcia,
- odnośne posiedzenie Rady,
- numer przyjętego dokumentu,
- odniesienie do Dziennika Urzędowego,
- obowiązujące zasady głosowania, wyniki głosowania oraz w stosownych przypadkach objaśnienia głosowania i oświadczenia opublikowane w protokole z posiedzenia Rady.

¹ Z wyjątkiem niektórych aktów o ograniczonym zakresie, takich jak decyzje proceduralne, mianowania, decyzje organów ustanowionych na mocy umów międzynarodowych, szczegółowe decyzje budżetowe, itp.

² W przypadku aktów ustawodawczych przyjętych w drodze zwykłej procedury ustawodawczej mogą wystąpić różnice między datą posiedzenia Rady, na którym dany akt został przyjęty, a faktyczną datą samego aktu, ponieważ akty ustawodawcze przyjmowane w drodze zwykłej procedury ustawodawczej są uznawane za przyjęte dopiero wtedy, gdy zostaną podpisane zarówno przez przewodniczącego Rady, jak i przewodniczącego Parlamentu Europejskiego oraz sekretarzy generalnych obu instytucji.

Niniejszy dokument zawiera także informacje na temat przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym, które Rada postanowiła podać do wiadomości publicznej.

Jest dostępny również na internetowej stronie Rady:

<http://consilium.europa.eu/documents/legislative-transparency/monthly-summaries-of-council-acts?lang=pl>

Dokumenty wymienione w wykazie są również dostępne w publicznym rejestrze dokumentów Rady pod adresem: <http://consilium.europa.eu/documents/access-to-council-documents-public-register?lang=pl>.

Niniejszy dokument służy wyłącznie celom informacyjnym. Autentyczne są jedynie protokoły z posiedzeń Rady, dostępne na stronie Rady:

<http://consilium.europa.eu/documents/legislative-transparency/council-minutes?lang=pl>.

INFORMACJE NA TEMAT AKTÓW PRZYJĘTYCH PRZEZ RADĘ W CZERWCU 2013 R.

3243. posiedzenie RADY UNII EUROPEJSKIEJ (Transport, Telekomunikacja I Energia), które odbyło się w Luksemburgu w dniach 6, 7 i 10 czerwca 2013 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIK GŁOSOWANIA
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych (wersja przekształcona) Tekst mający znaczenie dla EOG Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 27-65	PE-CONS 16/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za
Oświadczenie Bułgarii Bułgaria popiera przyjęcie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych. Niemniej jednak Bułgaria wyraża żal w związku z tym, że w żadnych przepisach przedmiotowej dyrektywy nie uwzględniono możliwości wyznaczenia przez producenta upoważnionego przedstawiciela. Brak zharmonizowanych przepisów regulujących to ogólne prawo producenta mogłoby prowadzić do rozbieżności w przepisach i praktykach stosowanych w poszczególnych państwach członkowskich, co z kolei mogłoby utrudniać działalność podmiotów gospodarczych. Aby zminimalizować negatywne skutki braku takich przepisów, Bułgaria uważa za konieczne wprowadzenie w swoim ustawodawstwie krajowym stosownych przepisów odniesienia określonych w decyzji 768/2008/WE.			
Oświadczenie Komisji w sprawie kompetencji komitetu Komisja wyraża ubolewanie w związku z przyjęciem art. 45 ust. 2b, co mogłoby być przyczyną nieporozumień i niepewności prawa. Rola komitetów, które zapewniają kontrolę państw członkowskich nad wykonywaniem uprawnień wykonawczych przez Komisję, jest określona wyłącznie w rozporządzeniu nr (UE) 182/2011 przyjętym na podstawie art. 291 ust. 3 TFUE. Żaden inny akt prawa wtórnego nie może zatem zmienić tej roli ani nie musi jej doprecyzowywać. W szczególności regulaminy komitetów przyjmowane są przez te komitety na podstawie rozporządzenia nr (UE) 182/2011. Należy je zatem stosować, gdy komitet wykonuje swoje zadania określone w rozporządzeniu nr (UE) 182/2011. Wszelkie odniesienia do regulaminów poza tym kontekstem są zbędne i niewłaściwe. Mogłoby to także utrudniać funkcjonowanie komitetu.			
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 998/2003 Tekst mający znaczenie dla EOG Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 1–26	PE-CONS 9/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za

Oświadczenie Komisji

W ramach strategii Unii Europejskiej w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt Komisja przeanalizuje dobrostan psów i kotów będących przedmiotem praktyk handlowych.

Jeśli z tej analizy wynikać będzie, że przedmiotowe praktyki handlowe stwarzają zagrożenie dla zdrowia, Komisja przeanalizuje różne możliwości ochrony zdrowia ludzkiego i zdrowia zwierząt. Mogłaby na przykład zaproponować Parlamentowi Europejskiemu i Radzie dostosowanie obecnego ustawodawstwa unijnego dotyczącego handlu psami i kotami, w tym wdrożenie systemów rejestracji tych zwierząt, które to systemy byłyby kompatybilne i dostępne we wszystkich państwach członkowskich.

W związku z powyższym Komisja przeprowadzi ocenę wykonalności i stosowności rozszerzenia takich systemów rejestracji na psy i koty oznaczone i zidentyfikowane zgodnie z unijnym ustawodawstwem w zakresie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/31/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. zmieniająca dyrektywę Rady 92/65/EWG w zakresie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt, regulujących wewnątrzwspólnotowy handel psami, kotami i fretkami oraz ich przywóz do Unii Tekst mający znaczenie dla EOG Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 107–108	PE-CONS 10/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE Tekst mający znaczenie dla EOG Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 66–106	PE-CONS 8/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za

Oświadczenie Komisji

1. Komisja ubolewa, że na mocy art. 41 ust. 3 i 5 niektóre państwa członkowskie są częściowo zwolnione z obowiązku dokonania transpozycji dyrektywy, i uważa, że takich odstępstw nie należy traktować jako precedensu, aby nie miały one wpływu na integralność prawa UE.

2. Komisja zauważa, że państwa członkowskie mogą skorzystać z możliwości niedokonywania transpozycji i niestosowania art. 20 dyrektywy z powodu aktualnego braku jakiegokolwiek przedsiębiorstwa zarejestrowanego pod ich jurysdykcją, które prowadziłyby morską działalność wydobywczą poza terytorium Unii.

Aby zapewnić skuteczne egzekwowanie przepisów dyrektywy, Komisja podkreśla, że na takich państwach członkowskich spoczywa obowiązek dopilnowania, by przedsiębiorstwa już w nich zarejestrowane nie obchodziły celów dyrektywy poprzez taką rozbudowę swych obiektów gospodarczych, aby obejmowały one morską działalność wydobywczą, bez powiadomienia właściwych organów o tej rozbudowie, tak by organy te mogły przedsięwziąć kroki niezbędne dla zapewnienia pełnego stosowania art. 20.

Komisja zastosuje wszelkie niezbędne środki przeciwko ewentualnemu obchodzeniu przepisów, o którym zostanie poinformowana.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 450/2008 ustanawiające wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny) w odniesieniu do daty rozpoczęcia jego stosowania Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 62–62	PE-CONS 23/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za
---	---------------	-------------------------	-----------------------------------

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 607/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 552/97 tymczasowo wycofujące dostęp do ogólnych preferencji taryfowych w odniesieniu do Mjanmy/Birmy Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 13–14	PE-CONS 12/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
AKT		DOKUMENT	
Protokół ustaleń w sprawie ustanowienia partnerstwa strategicznego między Algierią a Unią Europejską w dziedzinie energii		95/21/1/13 REV 1	
Decyzja Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu wykonawczego konwencji alpejskiej z roku 1991 w zakresie transportu		9769/13	
Decyzja Rady w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, traktatu pekińskiego o artystycznych wykonaniach audiowizualnych		9188/13	
2013/304/UE: Decyzja Rady z dnia 10 czerwca 2013 r. upoważniająca Komisję Europejską do uczestnictwa w imieniu Unii Europejskiej w negocjacjach w sprawie międzynarodowej konwencji Rady Europy w celu walki z manipulowaniem wynikami sportowymi, z wyłączeniem kwestii dotyczących współpracy w sprawach karnych i współpracy policyjnej Dz.U. L 170 z 22.6.2013, s. 62–65		10178/13	
Oświadczenie delegacji Malty Republika Malty zawsze popierała walkę z ustawianiem wyników zawodów sportowych, a w odnośnych politykach i ramach prawnych zawsze przyjmowała zasadę „zerowej tolerancji”. Rząd Malty jest zdecydowany nadal to czynić na wszystkich forach. Mimo to Republika Malty chciałaby wyrazić swój niepokój, że mandatem objęty jest jeden z niezharmonizowanych elementów rynku wewnętrznego, tzn. gry. Malta uważa, że z braku przepisów w tej dziedzinie przyjętych na szczeblu Unii i zważywszy na niepewność prawną, właściwe byłoby, by w kwestiach rynku wewnętrznego państwa członkowskie negocjowały we własnym imieniu. Republika Malty podkreśla, że należy dopilnować, by w dyskusjach nad projektem konwencji nie poruszano delikatnych politycznych kwestii związanych z ustawodawstwem w dziedzinie gier lub z regulowaniem tej dziedziny, jako że na szczeblu UE nie jest ona objęta żadnymi stosownymi przepisami.			

Oświadczenie delegacji Zjednoczonego Królestwa

W myśl art. 4 TFUE rynek wewnętrzny, współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych oraz ochrona danych to dziedziny kompetencji dzielonych. Ponieważ proponowana konwencja nie może wpłynąć na jakiegokolwiek obowiązujące wewnętrzne zasady UE w tych dziedzinach ani nie może zmienić ich zakresu, UE nie otrzymuje na mocy art. 3 ust. 2 TFUE wyłącznych kompetencji zewnętrznych, a dziedziny te pozostają dziedzinami kompetencji dzielonych. Choć Rada ma prawo udzielić Komisji mandatu do prowadzenia negocjacji w imieniu UE w tych dziedzinach, Zjednoczone Królestwo jest zdania, że byłoby bardziej wskazane, gdyby państwa członkowskie mogły prowadzić negocjacje w tych dziedzinach we własnym imieniu.

Ponadto Zjednoczone Królestwo uważa, że w mandacie należałoby powołać się na podstawę prawną, którą jest art. 16 (TFUE). Sądzi tak dlatego, że mandat negocjacyjny wyraźnie wspomina o ochronie danych jako jednej z trzech dziedzin kompetencji. Proponowana konwencja zawiera bardzo konkretne obowiązki z zakresu ochrony danych. Uważamy więc, że stosowne byłoby powołać się w mandacie na podstawę prawną, na której oparta jest ochrona danych.

Oświadczenie Komisji

Komisja uważa, że decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji nie powinna wskazywać merytorycznej podstawy prawnej. Ponadto, w odniesieniu do okoliczności, że podział przedmiotowej decyzji ma na celu odzwierciedlenie wymogów dotyczących głosowania związanych z zastosowaniem protokołu nr 21, Komisja zauważa, że decyzja upoważniająca do negocjacji porozumienia międzynarodowego nie jest „środkiem” w rozumieniu tego protokołu. W związku z tym podział decyzji upoważniającej do negocjacji nie jest właściwy.

Konkluzje Rady w sprawie komunikatu Komisji pt. „Uruchomienie wewnętrznego rynku energii”

9809/13 REV 1 (et)

Procedura pisemna zakończona 7 czerwca 2013 r.

Rozporządzenie Rady dotyczące ustalenia współczynników korygujących stosowanych od dnia 1 lipca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. oraz od dnia 1 lipca 2012 r. do wynagrodzeń urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych Unii Europejskiej pełniących służbę w państwach trzecich

9654/13

3244. posiedzenie RADY UNII EUROPEJSKIEJ (Wymiar Sprawiedliwości i Sprawy Wewnętrzne), które odbyło się w Luksemburgu w dniach 6 i 7 czerwca 2013 r.**AKTY USTAWODAWCZE**

AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWA NIA	WYNIK GŁOSOWANIA
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 606/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 4–12	PE-CONS 7/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za DK nie uczestniczyła w przyjęciu

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 96–116	14654/2/12 REV 2 ADD 1	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za DE, IE, UK nie uczestniczyły w przyjęciu
Oświadczenie Słowenii Słowenia wyraża niepokój dotyczący niektórych przepisów przedmiotowej dyrektywy, gdyż uważa, że mogłyby mieć one negatywne skutki w praktyce. Uznając konieczność ustanowienia skutecznego systemu przyjmowania azylantów służącego zapewnieniu praw osób ubiegających się o azyl i spełniającego specyficzne potrzeby osób szczególnej troski, musimy zapewnić również skuteczne sposoby walki z nadużywaniem systemu azylowego. Słowenia uważa, że niektóre przepisy nie zapewniają niezbędnej równowagi. W szczególności chodzi o: ustalenia dotyczące zatrzymania, zwłaszcza w odniesieniu do ograniczonych warunków stosowania zatrzymania zapisanych w art. 8 i 9, traktowanie i zakwaterowanie w ośrodkach azylowych osób przebywających w UE legalnie a nie ubiegających formalnie o ochronę międzynarodową. W rozumieniu Słowenii osoby przebywające w UE legalnie i ubiegające się o ochronę międzynarodową nie powinny podlegać żadnym materialnym ani ogólnym warunkom przyjmowania przewidzianym w dyrektywie.			
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 31–59	15605/2/12	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za z wyjątkiem: przeciw: EL DK nie uczestniczyła w przyjęciu
Oświadczenie Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji Rada i Parlament Europejski zwracają się do Komisji, by zastanowiła się – bez uszczerbku dla jej prawa inicjatywy – nad zmianą art. 8 ust. 4 wersji przekształconej rozporządzenia dublińskiego po wydaniu przez Trybunał Sprawiedliwości orzeczenia w sprawie C-648/11 MA i in. przeciwko <i>Secretary of State for the Home Department</i>, ale nie później niż w terminie określonym w art. 46 rozporządzenia dublińskiego. Zarówno Parlament Europejski, jak i Rada skorzystają wtedy ze swoich uprawnień ustawodawczych, uwzględniając najlepszy interes dziecka. Komisja, w duchu kompromisu i w celu zapewnienia natychmiastowego przyjęcia wniosku, zgadza się rozważyć ten pomysł, który – jak rozumie – ograniczy się do tych określonych okoliczności i nie stworzy precedensu.			

Oświadczenia Komisji

1. Jeśli chodzi o stosowanie przedmiotowego rozporządzenia, Komisja powtarza, że proponując zgodne z przedmiotowym rozporządzeniem jednolite warunki wykonywania przepisów dotyczących przekazywania, dopilnuje, by zachowane zostały normy obowiązujące w zakresie przekazywania, określone w art. 7–10 rozporządzenia Komisji 1560/2003 z dnia 2 września 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003.

2. Komisja podkreśla, że systematyczne powoływanie się na art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) rozporządzenia 182/2011 (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13) jest sprzeczne z literą i duchem tego aktu prawnego. Odwołanie do tego przepisu musi być podyktowane konkretną potrzebą odstąpienia od ogólnej zasady, zgodnie z którą Komisja może przyjąć projekt aktu wykonawczego, w przypadku gdy nie została wydana opinia. Jako że jest to wyjątek od zasady ogólnej ustanowionej w art. 5 ust. 4, nie można postrzegać korzystania z akapitu drugiego lit. b) jedynie jako „swobody decyzyjnej” prawodawcy, lecz przepis ten należy interpretować w sposób zawężający, a w związku z tym korzystanie z niego musi być uzasadnione.

3. Komisja uważa, że przepis art. 28 ust. 3 akapit czwarty należy interpretować tak, że terminy przewidziane w art. 21, 23, 24 i 29 wyliczane są z uwzględnieniem okresu, który już upłynął w związku z procedurą zatrzymania.

W takich przypadkach okres jednego miesiąca na złożenie wniosku o przejęcie lub wtórne przejęcie oraz okres sześciu tygodni na dokonanie przekazania do odpowiedzialnego państwa członkowskiego odliczany jest od terminów, o których mowa w art. 21, 23 i 29.

Oświadczenie Słowenii

Słowenia zgadza się z opinią, że rozporządzenie Dublin II jest jednym z podstawowych elementów wspólnego europejskiego systemu azylowego i tym samym przyczynia się do skutecznej realizacji unijnej polityki azylowej.

Doświadczenie pokazuje, że należy usprawnić funkcjonowanie systemu dublińskiego, ale uczy nas też, że należy to robić ostrożnie, zwracając należytą uwagę na horyzontalny charakter tego rozporządzenia. Zdaniem Słowenii nie uwzględniono tego w sposób właściwy w procesie negocjacji, dlatego też chce ona wyrazić poważne zaniepokojenie związane z wersją przekształconą rozporządzenia dublińskiego.

Niektóre ze zmienionych przepisów mogą stworzyć znaczne obciążenie administracyjne i finansowe, a także wydłużyć procedurę. To mogłoby narazić na szwank właściwe funkcjonowanie systemu jako całości i w konsekwencji poważnie pogorszyć sytuację osób, które mu podlegają.

Słowenia ubolewa, że w procedurze dublińskiej znalazły się nowe rozwiązania dotyczące dodatkowej indywidualnej rozmowy. Naszym zdaniem kwestia takiej rozmowy jest wystarczająco uregulowana w dyrektywie w sprawie procedur azylowych, na którą również powołano się w przedmiotowym rozporządzeniu. Takie powielanie może doprowadzić do znacznych obciążeń administracyjnych u odpowiednich organów w państwach członkowskich.

Słowenia ubolewa również, że w art. 28 przewidziano krótsze terminy zatrzymania oraz że pojawił się przepis stanowiący, iż danej osoby nie można poddawać środkom ograniczającym tylko dlatego, że podlega procedurze dublińskiej. Zdaniem Słowenii może to poważnie wpłynąć na zdolność państw członkowskich do skutecznego przekazywania osób w ramach procedury dublińskiej i może mieć negatywne skutki w całej UE ze względu na przypadki ucieczki wnioskodawców, którym to ucieczkom nie będzie można skutecznie zapobiegać.

Słowenia wyraża zaniepokojenie rozwiązaniami przyjętymi w procedurze w stosunku do małoletnich bez opieki i osób pozostających na utrzymaniu. Obawia się – choć jest w pełni świadoma szczególnych potrzeb tych osób i tego, w jak delikatnej sytuacji się one znajdują – że obowiązek ustalenia więzów pokrewieństwa, a następnie łączenia tych osób z członkami rodziny i osobami spokrewnionymi w tak poszerzonym zakresie okaże się w praktyce bardzo trudny i stworzy znaczne obciążenia administracyjne zwłaszcza u odpowiednich organów w mniejszych państwach członkowskich, a także przedłuży stan niepewności u zainteresowanych osób ubiegających się o azyl.

Na koniec Słowenia pragnie jeszcze raz podkreślić, że waha się co do umieszczenia w ramach przedmiotowego rozporządzenia systemu wczesnego ostrzegania, gdyż nie jest on zasadniczo powiązany z procedurą dublińską.

Oświadczenie Grecji

1. Ukończenie prac nad wspólnym europejskim systemem azylowym (CEAS) pozwoli na dalsze rozwijanie inicjatyw kładących nacisk na szczerą i prawdziwą solidarność między państwami członkowskimi, w szczególności tymi, które są położone na granicach zewnętrznych UE. Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) wprowadza instytucjonalnie po raz pierwszy pojęcie „solidarności”, a także sprawiedliwego podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi (art. 80) w dziedzinach migracji i azylu.
2. Kwestie azylu mają szczególne i priorytetowe znaczenie dla Grecji jako jednego z państw członkowskich, które mają do czynienia z silną presją na granice zewnętrzne w wyniku mieszanych przepływów nielegalnych migrantów. W związku z tym Grecja wprowadza w życie kompleksową reformę swojego systemu azylowego i systemu zarządzania migracją, tym samym skutecznie i stale wspierając rozwój CEAS.
3. Grecja uważa, że wersja przekształcona rozporządzenia Dublin II okazała się mniej ambitna, niż powinna, ponieważ – między innymi – nie daje istotnych odpowiedzi na problemy i palące kwestie, które są udziałem państw członkowskich na granicach zewnętrznych UE. Jest tak z trzech zasadniczych powodów:
 - Przepis dotyczący kryterium pierwszego wjazdu nie został nigdy przeanalizowany podczas dyskusji nad wersją przekształconą rozporządzenia Dublin II.
 - W ostatecznym tekście nie znalazł się przepis o zawieszeniu przekazania.
 - Nowy art. 33 ogranicza się do systemów azylowych i nie wspomina nic o presjach wynikających z mieszanych przepływów migracyjnych.
4. Z powodów przytoczonych powyżej Grecja nie może poprzeć przyjęcia wniosku w wersji przedstawionej w wykazie punktów A.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej
Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 60–95

8260/2/13 REV2
ADD 1

Większość
kwalifikowana

Wszystkie państwa
członkowskie za
DE, IE, UK nie
uczestniczyły
w przyjęciu

Oświadczenie Niemiec

„Delegacja Niemiec jest zdania, że przepisy art. 23 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich są objęte art. 31 ust. 8 lit. a)–j) przedstawionego przez Komisję wniosku dotyczącego przekształcenia przedmiotowej dyrektywy, który jest zawarty w dokumencie Rady 8260/13.

Oświadczenie Słowenii

Słowenia w pełni zgadza się z oświadczeniem delegacji Niemiec odnoszącym się do art. 31 ust. 8 lit. a)–j) wniosku Komisji w sprawie przekształcenia przedmiotowej dyrektywy w wersji figurującej w dokumencie Rady 8260/13 ASILE 14.

Słowenia zgłasza jednak również inne uwagi.

Słowenia jest zdania, że zmieniony tekst wprowadza kilka problematycznych z punktu widzenia prawa rozwiązań, które mogłyby potencjalnie opóźnić i przerwać procedury udzielania azylu i znacznie ograniczyć zdolność państw członkowskich do zwalczania nadużyć i do kończenia procedur w wyznaczonym terminie. Tekst ten wprowadziłby także dodatkowe obciążenia administracyjne i finansowe.

Najbardziej problematyczne wydają się następujące kwestie: wprowadzenie pewnych kategorii wnioskodawców i ich wykluczenie a priori z procedur bez należytego uwzględnienia ich potrzeb proceduralnych, zmieniona koncepcja dorozumianego wycofania wniosku oraz korzystne traktowanie wniosku w związku z jego wyraźnym wycofaniem, włączenie kolejnych wniosków do ram niedopuszczalności oraz ograniczenie podstaw skutku zawieszającego takich wniosków.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 605/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1185/2003 w sprawie obcinania płetw rekinom na pokładach statków Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 1–3	PE-CONS 76/12	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie z wyjątkiem: przeciw: ES, PT
Wspólne oświadczenie Hiszpanii i Portugalii Portugalia i Hiszpania wyrażają głębokie ubolewanie z powodu przyjęcia zmienionego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zasady pozostawiania płetw, w którym odchodzi się od obecnego systemu ustalania stosunku masy płetw do masy tusz przewidzianego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1185/2003. Podmioty portugalskie i hiszpańskie nie uczestniczą w procedurze pozbawiania płetw, a zatem nie ma zagrożenia równowagi w przypadku rekinów powierzchniowych, które poławiają. Zmienione rozporządzenie drastycznie zmniejszy rentowność ekonomiczną unijnej floty poławiającej taklami, uniemożliwiając lub utrudniając prowadzenie działalności dziesiątkom statków, co doprowadzi do utraty miejsc pracy. Ponadto zmiana ta nie rozwiąże kwestii obcinania płetw rekinom przez floty państw trzecich odpowiadające za 93% światowych połowów rekinów; przedmiotowe ustawodawstwo nie będzie miało żadnego wpływu na te ubolewania godne praktyki, które w dalszym ciągu będą niszczyły równowagę tych połowów. Delegacje PT i ES nalegają, by delegacje UE do odpowiednich regionalnych organizacji ds. rybołówstwa w dalszym ciągu domagały się wprowadzenia zakazu obcinania płetw, tak by rzeczywista praktyka obcinania płetw nie była już stosowana na poziomie globalnym.			
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
AKT			DOKUMENT
Zmienione konkluzje Rady w sprawie unijnych ram informowania o prawach przysługujących ofiarom handlu ludźmi – priorytet A, działanie 4 strategii UE na rzecz wyeliminowania handlu ludźmi na lata 2012–2016			5120/3/13 REV 3
Konkluzje Rady w sprawie większego zaangażowania organów bezpieczeństwa wewnętrznego w badania nad bezpieczeństwem i politykę przemysłową			9814/13
Konkluzje Rady wzywające do zaktualizowania unijnej strategii walki z radykalizacją postaw i werbowaniem terrorystów			9447/13
Konkluzje Rady w sprawie ustanowienia priorytetów UE w zakresie zwalczania poważnej i zorganizowanej przestępczości na lata 2014–2017			9849/13
Konkluzje Rady w następstwie komunikatu Komisji w sprawie europejskiego modelu wymiany informacji (EIXM)			9811/13
Konkluzje Rady w sprawie oceny Norwegii pod kątem właściwego stosowania dorobku Schengen w obszarze SIS/SIRENE			9731/13
Ocena Islandii pod kątem właściwego stosowania dorobku Schengen – konkluzje Rady w sprawie SIS/SIRENE			9733/13
Ocena Danii pod kątem właściwego stosowania dorobku Schengen – konkluzje Rady w sprawie SIS/SIRENE			9734/13
Ocena Islandii pod kątem stosowania dorobku Schengen – konkluzje Rady w sprawie działań podjętych w następstwie oceny pod kątem stosowania dorobku Schengen przeprowadzonej w latach 2011–2012			9735/13
Ocena Norwegii pod kątem stosowania dorobku Schengen – konkluzje Rady w sprawie działań podjętych w następstwie oceny pod kątem stosowania dorobku Schengen przeprowadzonej w latach 2011–2012			9738/1/13

Ocena Finlandii pod kątem stosowania dorobku Schengen – konkluzje Rady w sprawie działań podjętych w następstwie oceny pod kątem stosowania dorobku Schengen przeprowadzonej w latach 2011–2012	9739/13
Ocena Szwecji pod kątem stosowania dorobku Schengen – konkluzje Rady w sprawie działań podjętych w następstwie oceny pod kątem stosowania dorobku Schengen przeprowadzonej w latach 2011–2012	9740/1/13 REV 1
Ocena Włoch pod kątem stosowania dorobku Schengen – konkluzje Rady w sprawie działań podjętych w następstwie oceny pod kątem stosowania dorobku Schengen przeprowadzonej w latach 2010–2012	9742/1/13 REV 1
Decyzja Rady upoważniająca Komisję Europejską do udziału w imieniu Unii Europejskiej w negocjacjach w sprawie modernizacji Konwencji Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych (EST 108) oraz warunków i trybu przystąpienia Unii Europejskiej do zmodernizowanej konwencji	10169/1/13 REV 1
Oświadczenie Komisji <i>„Komisja nie sądzi, że decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji musi zawierać merytoryczną podstawę prawną. Jeśli zaistnieje potrzeba przeglądu wytycznych negocjacyjnych, Komisja skorzysta z prawa do inicjatywy wymaganej do tego celu”.</i>	
Wspólna deklaracja w sprawie partnerstwa na rzecz mobilności między Królestwem Marokańskim a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi	6139/2/13 REV 2
Decyzja Rady w sprawie ustalenia stanowiska Unii Europejskiej na forum Rady ds. TRIPS Światowej Organizacji Handlu dotyczącego wniosku o przedłużenie okresu przejściowego dla członków-krajów najmniej rozwiniętych na mocy art. 66 ust. 1 porozumienia TRIPS	10073/13
Rozporządzenie Rady (UE) nr 521/2013 z dnia 6 czerwca 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1183/2005 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga Dz.U. L 156 z 8.6.2013, s. 1–2	9864/13
Oświadczenie Komisji Komisja odnotowuje, że Rada zastrzega dla siebie uprawnienia wykonawcze „w związku ze specyficznym, związanym z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga, zagrożeniem dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa w tym regionie oraz w celu zapewnienia spójności z procedurą zmian i dokonywania przeglądu załącznika do decyzji Rady 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga”. W związku z art. 291 ust.2 Traktatu Komisja podtrzymuje swój pogląd, iż bardziej odpowiednie byłoby powierzenie uprawnień wykonawczych Komisji. Komisja jest zdania, że sytuacja ta nie może być uznawana za precedens dla przyszłych ustaleń dotyczących uprawnień wykonawczych w odniesieniu do przyszłych rozporządzeń Rady nakładających środki ograniczające.	

Decyzja Rady 2013/270/WPZiB z dnia 6 czerwca 2013 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu Dz.U. L 156 z 8.6.2013, s. 10–14	10376/13 ADD 1 REV 1
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 522/2013 z dnia 6 czerwca 2013 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu Dz.U. L 156 z 8.6.2013, s. 3–7	10377/13 ADD 1 REV 1
Konkluzje Rady w sprawie praw podstawowych i praworządności oraz w sprawie sprawozdania Komisji ze stosowania Karty praw podstawowych Unii Europejskiej za 2012 r.	10168/13
3245. posiedzenie RADY UNII EUROPEJSKIEJ (Sprawy zagraniczne / Handel), które odbyło się w Luksemburgu w dniu 14 czerwca 2013 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT
2013/299/UE, Euratom: Decyzja Rady z dnia 14 czerwca 2013 r. w sprawie ustalenia terminu ósmych wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich Dz.U. L 169 z 21.6.2013, s. 69–69	10396/13 ADD
Oświadczenie Republiki Bułgarii Republika Bułgarii oświadcza, że decyzja w sprawie ustalenia terminu ósmych wyborów posłów do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich nie stanowi uszczerbku dla przyszłych decyzji w tej kwestii. Republika Bułgarii stwierdza, że – ogólna frekwencja w wyborach do Parlamentu Europejskiego stopniowo zmniejszała się od 63% w 1979 r. do 43% w 2009 r.; – frekwencja w wyborach europejskich, które przeprowadzono w Bułgarii dwukrotnie (w 2007 r. i 2009 r.), była dużo niższa niż średnia w UE-27; – 24 maja to w Bułgarii święto narodowe (święto bułgarskiej oświaty, kultury i piśmiennictwa). Republika Bułgarii chciałaby podkreślić, że przeprowadzenie wyborów do Parlamentu Europejskiego w dniu 24 maja 2014 r. wpłynęłoby negatywnie na frekwencję w naszym kraju. Aby zapewnić jak największą frekwencję w wyborach europejskich i stworzyć sprzyjające warunki głosowania dla wszystkich obywateli Europy, przyszłe terminy wyborów posłów do Parlamentu Europejskiego powinny być ustanawiane w sposób, który lepiej odzwierciedla kalendarze krajowe państw członkowskich.	
3246. posiedzenie RADY UNII EUROPEJSKIEJ (Środowisko), które odbyło się w Luksemburgu w dniu 17 czerwca 2013 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
Konkluzje Rady w sprawie poprawy bezpieczeństwa łańcucha dostaw i zarządzania ryzykiem celnym	8761/3/13 REV 3

Decyzja wykonawcza Rady 2013/293/WPZiB z dnia 18 czerwca 2013 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/285/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec niektórych osób, podmiotów i organów zagrażających pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Republiki Gwinei Bissau Dz.U. L 167 z 19.6.2013, s. 39–40			10389/13
Rozporządzenie wykonawcze Rady dotyczące (UE) nr 559/2013 z dnia 18 czerwca 2013 r. dotyczące wykonania art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 377/2012 w sprawie środków ograniczających wobec niektórych osób, podmiotów i organów zagrażających pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Republiki Gwinei Bissau Dz.U. L 167 z 19.6.2013, s. 1–2			10390/13 COR 1 (en)
Strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu			10428/13
Konkluzje Rady w sprawie nadrzędnego programu działań na okres po 2015 r.			10209/1/13 REV 1
3247. posiedzenie RADY UNII EUROPEJSKIEJ (Zatrudnienie, Polityka Społeczna, Zdrowie i Ochrona Konsumentów), które odbyło się w Luksemburgu w dniach 20 i 21 czerwca 2013 r.			
AKTY USTAWODAWCZE			
	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIK GŁOSOWANIA
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/35/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na zagrożenia spowodowane czynnikami fizycznymi (polami elektromagnetycznymi) (dwudziesta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) i uchylająca dyrektywę 2004/40/WE Dz.U. L 179 z 29.6.2013, s. 1–21	PE-CONS 19/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za z wyjątkiem: przeciw: DE
Oświadczenie delegacji Austrii Dyrektywa o polach elektromagnetycznych ma chronić zdrowie i bezpieczeństwo pracowników przed działaniem pól elektromagnetycznych. Dlatego jej podstawą jest art. 153 ust. 2 TFUE, który stanowi podstawę prawną dla dyrektyw określających minimalne wymagania w dziedzinie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników w miejscu pracy. Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy nakazujący, aby na żądanie pracodawcy podawał oceny zagrożeń do publicznej wiadomości, nie może być traktowany jako środek ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników. Artykuł 4 ust. 1 wchodzi w zakres rozdziału „Zdrowie publiczne”, niemniej art. 168 TFUE nie stanowi właściwej podstawy prawnej dla dyrektywy o polach elektromagnetycznych. Zatem art. 4 ust. 1 jest niezgodny z art. 153 ust. 2 TFUE i dyrektywa nie powinna zawierać przepisu wyrażonego w art. 4 ust. 1.			

Oświadczenie delegacji Niemiec

Republika Federalna Niemiec odrzuca wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na zagrożenia spowodowane polami elektromagnetycznymi.

Do pomiaru impulsowego pola elektromagnetycznego w miejscu pracy projekt dyrektywy pozwala korzystać tylko z tzw. „metody ważonej wartości szczytowej”, wskazanej w załączniku II jako metoda referencyjna. Niemniej istnieją alternatywne, mniej konserwatywne metody pomiarowe również pozwalające wiarygodnie ocenić pracujące urządzenia techniczne pod kątem ich bezpieczeństwa, zapewniając tym samym porównywalnie wysoką ochronę zdrowia i bezpieczeństwa pracowników.

Metody takie są z powodzeniem stosowane w Niemczech już od ponad dziesięciu lat przez firmy, organy kontrolne oraz fundusze branżowych ubezpieczeń wypadkowych (BG); gwarantują one porównywalnie wysoką ochronę zdrowia i bezpieczeństwa pracowników. Jeżeli stosowanie „metody ważonej wartości szczytowej” stanie się obowiązkowe, nie będzie można wykluczyć negatywnych skutków gospodarczych w odniesieniu do wielu procesów technologicznych (np. zgrzewania oporowego, elektrolizy, galwanizacji), a bezpieczeństwo pracowników i tak nic nie zyska.

Podczas negocjacji rząd federalny zawsze popierał koncepcję, zgodnie z którą dyrektywa powinna także dopuszczać inne uznane metody pomiarowe, pozwalające ocenić pracujące urządzenia techniczne pod kątem bezpieczeństwa, a równocześnie gwarantujące wysoki poziom ochrony pracowników.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG Tekst mający znaczenie dla EOG Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19–76	PE-CONS 20/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za z wyjątkiem: wstrzymały się od głosu: BG, ES, PT przeciw: EE, HU
---	---------------	-------------------------	--

Oświadczenie Bułgarii

Republika Bułgarii zgadza się z celami wniosku w sprawie nowej dyrektywy o rachunkowości:

1. Zmniejszenie i uproszczenie obciążeń administracyjnych głównie w przypadku małych spółek;
2. Zwiększenie jasności i porównywalności sprawozdań finansowych;
3. Ochrona podstawowych potrzeb użytkowników służąca zachowaniu niezbędnych danych rachunkowych dla użytkowników;
4. Większa przejrzystość płatności dokonywanych na rzecz administracji rządowej przez przemysł wydobywczy i przedsiębiorstwa zajmujące się wyrębem lasów pierwotnych.

Republika Bułgarii co do zasady popiera wniosek dotyczący pełnej harmonizacji kategorii małych, średnich i dużych jednostek i grup w Unii Europejskiej.

Republika Bułgarii nie może poprzeć ostatecznego tekstu wniosku dotyczącego nowej dyrektywy o rachunkowości (dok. 8328/13), gdyż postulowane progi odnoszące się do „małych jednostek” i „małych grup jednostek” regulowane w art. 3 ust. 1 i 4 wniosku są z punktu widzenia Bułgarii bardzo wysokie.

Republika Bułgarii mogłaby poprzeć wniosek dotyczący obniżenia progów odnoszących się do wspomnianych wyżej kategorii, mianowicie:

Małe jednostki i małe grupy jednostek, które na dzień bilansowy nie przekraczają limitów w przypadku dwóch z trzech następujących kryteriów:

- suma bilansowa: 2 500 000 EUR (kwota zawarta w ostatecznym wniosku – 4 000 000 EUR);
- przychody netto ze sprzedaży: 5 000 000 EUR (kwota zawarta w ostatecznym wniosku – 8 000 000 EUR);
- przeciętne zatrudnienie w roku obrotowym: 50 osób.

Postulat dotyczący obniżenia progów odpowiada faktycznej sytuacji gospodarczej w Bułgarii, jest zgodny z analizami oficjalnie publikowanych sprawozdań finansowych działających jednostek oraz analizą danych statystycznych i informacji przedkładanych organom zajmującym się dochodami w ramach Krajowej Agencji ds. Dochodów. Z 366 000 jednostek działających w 2011 r. tylko 5 292 jednostki (w tym 756 – dużych jednostek i 4 536 średnich jednostek) znalazłyby się w kategorii średnich i dużych jednostek zgodnie z proponowanymi wskaźnikami. Względny udział średnich i dużych jednostek w ogólnej liczbie działających jednostek wyniesie 1,45%. Pozostałe 98,55% znalazłoby się w kategorii „małych jednostek”. Zdaniem Republiki Bułgarii taka kategoryzacja jednostek uniemożliwiłaby osiągnięcie dwóch z głównych celów określonych we wniosku dotyczącym dyrektywy, mianowicie ochrony podstawowych potrzeb użytkowników służącej zachowaniu niezbędnych danych rachunkowych dla użytkowników oraz zmniejszenia i uproszczenia obciążeń administracyjnych głównie w przypadku małych spółek.

Około 99% wszystkich jednostek działających w kraju będzie musiało stosować system ograniczonego ujawniania informacji dotyczących sytuacji finansowej i sytuacji pod względem własności. System ograniczonego ujawniania informacji nie mógłby zapewnić niezbędnych informacji niektórym kategoriom użytkowników informacji dotyczących rachunkowości finansowej – organom zajmującym się dochodami w ramach Krajowej Agencji ds. Dochodów, instytucjom kredytowym, inwestorom, udziałowcom itp. Małe jednostki będą musiały podawać dodatkowe informacje rachunkowe wspomnianym wyżej użytkownikom, w praktyce nie spowoduje to zmniejszenia obciążeń administracyjnych wbrew temu, czego oczekiwano w związku z wprowadzeniem wspomnianego systemu.

Tak więc Republika Bułgarii wstrzymuje się od głosu w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek.

Oświadczenie Estonii

Estonia w pełni zgadza się z głównymi celami wniosku, w tym:

- 1) ze zmniejszeniem obciążenia administracyjnego w odniesieniu do małych spółek;
- 2) ze zwiększeniem jasności i porównywalności sprawozdań finansowych oraz
- 3) z ochroną użytkowników sprawozdań finansowych przez zachowanie niezbędnych informacji rachunkowych.

Dlatego z tym większym rozczarowaniem musimy wyrazić nasz stanowczy sprzeciw wobec ostatecznej wersji dyrektywy – naszym zdaniem poważnie zakłóciłaby ona bowiem realizację celów, do których osiągnięcia jakoby służy.

Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne ponoszone przez małe spółki, dyrektywa zakazuje państw członkowskim wymagać od tych spółek podawania w sprawozdaniu finansowym jakichkolwiek informacji wykraczających poza bardzo ograniczony zakres, który stawia pod znakiem zapytania zgodność z zasadą przedstawiania prawdziwego i rzetelnego obrazu. Stanowi to poważny problem dla szeregu państw członkowskich, także Estonii, w których prawie połowę całej działalności gospodarczej prowadzą MŚP. Wynikające stąd zmniejszenie przejrzystości otoczenia gospodarczego z pewnością podważy zaufanie i utrudni zdobywanie kapitału. Z poglądem, że zmniejszenie obciążenia administracyjnego osiągnięte w taki sposób zostałoby zniwelowane przez innego rodzaju obowiązki sprawozdawcze, problemy z wypłacalnością, bankructwa i postępowania przed sądem, zgadza się również estońskie środowisko biznesowe. Uważamy, że zasada przedstawiania prawdziwego i rzetelnego obrazu powinna być nadrzędna wobec wszelkich innych względów oraz że zmniejszenie obciążenia administracyjnego nie może odbywać się kosztem jasności i najlepszych praktyk rachunkowych, lecz w drodze usprawnienia procedur sprawozdawczych i integracji publicznych baz danych.

Podejście wybrane w przedmiotowej dyrektywie przynosi w szczególności nam efekt przeciwny do zamierzonego. Estonia dąży wprawdzie do wsparcia ram rachunkowych, ściśle przestrzegając międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej (MSSF) oraz ich siostrzanych standardów dotyczących MŚP, jednocześnie dokładamy jednak wszelkich starań, by zmniejszyć obciążenia administracyjne przez innowacje i eliminowanie powielania składanych informacji. Opracowaliśmy portal internetowy działający jako punkt kompleksowej obsługi, który służy między innymi elektronicznemu sporządzaniu i składaniu rocznych sprawozdań finansowych; dostarcza on zarówno informacji dotyczących podatków, jak i statystyk. Portal ten został uznany przez Światowy Szczyt Społeczeństwa Informacyjnego ONZ za najlepsze rozwiązanie ostatniej dekady na świecie w zakresie administracji elektronicznej, został również pozytywnie oceniony przez nasze spółki.

Porzucenie tego sprawnie działającego systemu na rzecz całkowitego zaprzestania gromadzenia istotnych informacji finansowych lub wielokrotnego gromadzenia tych samych danych poprzez różne kanały stanowiłoby krok wstecz, jeśli chodzi o wszelkie postulowane cele dyrektywy, jak również byłoby odejściem od praktyk uznawanych przez środowisko międzynarodowe za najlepsze. Ta ostatnia kwestia ma szersze reperkusje niż problemy, przed którymi stoi Estonia: jej konsekwencje mają niepokojący wpływ na długofalowy sukces całej Unii.

Oświadczenie Portugalii

Od początku negocjacji Portugalia ostrzegała przed negatywnym wpływem tego wniosku ustawodawczego, który postuluje maksymalną harmonizację w odniesieniu do małych podmiotów.

Nie negujemy słuszności zasady zmniejszania kosztów administracyjnych ponoszonych przez małe podmioty, jednak wprowadzenie zharmonizowanej koncepcji małego podmiotu i progu, poniżej którego znajduje się 95% portugalskich jednostek, oraz uniemożliwienie państwom członkowskim wymagania dodatkowych dokumentów, chyba że są konieczne do celów informacji podatkowej, jest wyraźnie niedostosowane do naszej faktycznej sytuacji gospodarczej. Ponadto te wyłączenia mogą negatywnie odbić się na tym, jak wszyscy użytkownicy postrzegają przejrzystość, bezpieczeństwo i wiarygodność sprawozdań finansowych jednostek.

Transpozycja tego tekstu do prawa krajowego będzie niewątpliwie pociągać za sobą zmianę ujednoliconego krajowego systemu rachunkowości przyjętego w 2010 r. w celu dostosowania krajowych standardów rachunkowości do różnych międzynarodowych standardów rachunkowości, co miało zapewnić spójność między zasadami rachunkowości a koncepcjami jednostek w Portugalii. Trzeba będzie także zmienić platformę informatyczną, która służy jednostkom do przekazywania informacji.

Tak więc Portugalia wyraża ubolewanie w związku z tym, że alternatywne rozwiązania dotyczące większej elastyczności w przekazywaniu informacji przez małe podmioty – które proponowała podczas negocjacji – nie zostały uwzględnione w tym tekście.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/37/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego Tekst mający znaczenie dla EOG Dz.U. L 175 z 27.6.2013, s. 1–8	PE-CONS 18/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 1–30	PE-CONS 17/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za DE, IE nie uczestniczyły w przyjęciu

Oświadczenie Rady

Rada zaznacza, że gdy zmiany do rozporządzenia o Eurodac (wersji przekształconej) – oparte na podstawach prawnych dotyczących współpracy policyjnej (art. 87 ust. 2 lit. a) oraz art. 88 ust. 2 lit. a) TFUE) – dotyczą procedur porównywania danych i ich przekazywania na potrzeby ochrony porządku publicznego (o czym mowa w art. 5, 6, 19–22, 33, 36, art. 39 ust. 3, art. 40 ust. 7 oraz art. 43 rozporządzenia), nie stanowią zmian rozwijających przepisy o Eurodac w rozumieniu umów zawartych przez UE z Danią, Norwegią, Islandią, Szwajcarią i Liechtensteinem, a zatem nie wchodzi w zakres stosowania tych umów, zawartych jedynie do celów azylowych (do określania, które państwo odpowiada za rozpatrzenie wniosku o azyl lub ochronę uzupełniającą – art. 78 ust. 2 lit. e) TFUE). Tym samym postanowienia tych umów nie mają zastosowania do wymienionych wyżej artykułów rozporządzenia. Gdy rozporządzenie o Eurodac zostanie przyjęte, Komisja będzie mogła w razie potrzeby przedstawić zalecenie co do decyzji Rady upoważniającej do podjęcia negocjacji w sprawie uzupełnienia wspomnianych umów tak, by obejmowały również wymienione wyżej artykuły o ochronie porządku publicznego.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 Tekst mający znaczenie dla EOG Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1–337	PE-CONS 14/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za z wyjątkiem: przeciw: UK
--	---------------	-------------------------	--

Oświadczenie Komisji

Artykuł 458 rozporządzenia:

Zmiany w tym artykule pozwoliłyby na stworzenie 27 różnych podejść krajowych w sprawie kluczowych elementów jednolitego zbioru przepisów, takich jak fundusze własne, wagi ryzyka i limity ekspozycji. Co więcej, w obszarze regulowanym procedurą współdecyzji, gdzie uprawnienia wykonawcze zwykle powierza się Komisji, uprawnienia wykonawcze związane z krajowymi odstępstwami od przepisów unijnych zostałyby powierzone wyłącznie Radzie, a rola Komisji sprowadzałaby się tylko do funkcji doradczej, którą pełnią w tym przypadku także EUNB i ERRS. Komisja jest zdania, że w celu zapewnienia zgodności z art. 114 TFUE należy rozumieć, iż art. 458 ust. 4 wymaga, by Rada po otrzymaniu wniosku Komisji zawsze przyjmowała uzasadnioną decyzję w zaleconym terminie. Artykułu 458 ust. 4 ostatni akapit, który ustanawia pozycję prawną odnośnego państwa członkowskiego w przypadku, gdy Rada niesłusznie nie podejmuje działania, nie można rozumieć w takim sensie, że zwalnia on Radę z ciężącego na niej obowiązku działania zgodnie z art. 458 ust. 4 akapit piąty, tzn. z obowiązku każdorazowego przyjmowania uzasadnionej decyzji. W przypadku braku takiej uzasadnionej decyzji Rady art. 458 ust. 4 ostatni akapit pozwalałby na odstępstwa nieproporcjonalne w stosunku do harmonizacji osiągniętej przez to rozporządzenie bez umożliwienia przeprowadzenia kontroli sądowej, co byłoby sprzeczne z art. 114 TFUE. Komisja zastrzega sobie zatem prawo do wniesienia sprawy przed Trybunał Sprawiedliwości, gdyby Rada zignorowała obowiązki prawne nałożone na nią na mocy art. 458 ust. 4, a w szczególności gdyby nie przyjęła ona uzasadnionej decyzji w zaleconym terminie.

Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa

Zjednoczone Królestwo nie może poprzeć:

- a) wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE,
- b) wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012.

W odpowiednim czasie zostanie wydane oświadczenie przedstawiające nasze powody głosowania przeciwko tym aktom.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338–436	PE-CONS 15/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za z wyjątkiem: przeciw: UK
---	---------------	-------------------------	--

Oświadczenia Komisji

Artykuł 133 ust. 14 dyrektywy:

Komisja wyraża ubolewanie w związku z tym, że – w kontekście ustaleń odnoszących się do przyznania EUNB wiążących uprawnień do rozstrzygania sporów dotyczących wyższych wymogów buforowych nakładanych przez organ krajowy – zalecenie Komisji otrzymało taką samą wagę jak zalecenie ERRS, co nie odzwierciedla właściwej równowagi instytucjonalnej między ERRS a Komisją.

Artykuł 162 ust. 1 dyrektywy:

Zdaniem Komisji art. 162 ust. 1 nie jest zgodny z art. 260 ust. 3 TFUE, który nakłada na państwa członkowskie obowiązek „poinformowania o środkach podjętych w celu transpozycji dyrektywy przyjętej zgodnie z procedurą ustawodawczą”. W rozumieniu Komisji takie postanowienie Traktatu obliguje państwa członkowskie do informowania jej o wszystkich środkach służących transpozycji dyrektywy, zatem na mocy tego postanowienia państwa członkowskie będą musiały przekazać Komisji informacje dotyczące wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania przepisów IV dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych.

Oświadczenie Austrii

„Prawo konstytucyjne Austrii nie przewiduje obecnie administracyjnych sankcji finansowych w wysokości określonej w art. 66 ust. 2 lit. c)–e) oraz w art. 67 ust. 2 lit. e)–g) dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych. Dlatego w obecnej sytuacji nie możemy zobowiązać się do wdrożenia tych przepisów, gdyż wymaga to zmiany prawa konstytucyjnego. Nie da się przewidzieć, czy taka zmiana konstytucji zostanie przyjęta”.

Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa

Zjednoczone Królestwo nie może poprzeć:

- a) wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE,
- b) wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012.

W odpowiednim czasie zostanie wydane oświadczenie przedstawiające nasze powody głosowania przeciwko tym aktom.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 610/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 562/2006 ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), konwencję wykonawczą do układu z Schengen, rozporządzenia Rady (WE) nr 1683/95 i (WE) nr 539/2001 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 i (WE) nr 810/2009 Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 1–18	PE-CONS 3/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za DE, IE, UK nie uczestniczyły w przyjęciu
Oświadczenie Słowenii „Republika Słowenii wyraża wolę kompleksowego wdrożenia zmian proponowanych do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 562/2006 z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) oraz zmian proponowanych do konwencji wykonawczej do układu z Schengen (2011/0051 (COD)). Równocześnie jednak pragnie zwrócić uwagę na ewentualne konsekwencje zmian w art. 21 lit. d) kodeksu granicznego Schengen oraz w art. 22 konwencji. Obecny obowiązek, zgodnie z którym obywatele państwa trzeciego muszą zgłaszać swoją obecność właściwym organom państwa członkowskiego, stanowi istotne łącze między obywatelem państwa trzeciego a państwem członkowskim. Zmiana wyżej wymienionych artykułów powoduje, że obowiązek ten znika, za to państwa członkowskie otrzymują możliwość uregulowania tej kwestii w swoim ustawodawstwie krajowym. Uważamy, że niezharmonizowane przepisy państw członkowskich mogą mieć niekorzystny wpływ na zarządzanie przepływami migracyjnymi, a zatem również na poziom bezpieczeństwa wewnętrznego w państwach członkowskich i w Unii”.			
Oświadczenie Węgier „Zdaniem Węgier zmiany do kodeksu granicznego Schengen są na czasie, stanowią ważny krok oraz cenne uzupełnienie narzędzi, którymi dysponują państwa członkowskie do ochrony granic zewnętrznych Unii i do zarządzania nimi. Podczas dyskusji Węgry aktywnie współkształtowały tekst istotnymi propozycjami. Jeżeli jednak chodzi o niektóre przepisy w tekście projektu rozporządzenia zamieszczonego w porządku prac Rady przez prezydencję, dotyczące treści umów dwustronnych z państwami trzecimi (m.in. w załączniku VI), Węgry mają obawy co do zmiany obecnych porozumień dwustronnych; zmiana taka może negatywnie wpłynąć na już trwającą współpracę z państwami trzecimi przy odprawach granicznych, opierającą się na niedawno zawartych i sfinalizowanych umowach dwustronnych”.			
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
Konkluzje Rady w sprawie sprawozdania specjalnego nr 25/2012 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego: „Czy istnieją narzędzia pozwalające monitorować skuteczność wydatków z Europejskiego Funduszu Społecznego na starszych pracowników?”	10095/13		
Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w odpowiednich komitetach Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ w odniesieniu do dostosowania do postępu technicznego regulaminów nr 13, 13H, 16, 29, 44, 53, 79, 94, 95, 96, 117 i 130 oraz odnośnie do przyjęcia wniosku dotyczącego ogólnego przepisu technicznego w sprawie pojazdów napędzanych wodorem i ogniwami paliwowymi, a także dostosowania do postępu technicznego ogólnych przepisów technicznych EKG ONZ nr 2 i 12	10157/13		

Konkluzje Rady w sprawie inwestycji społecznych na rzecz wzrostu i spójności			10899/13
Konkluzje Rady w sprawie zwiększania roli kobiet jako podmiotów decyzyjnych w mediach			10665/13
3248. posiedzenie RADY UNII EUROPEJSKIEJ (Sprawy Gospodarcze i Finansowe), które odbyło się w Luksemburgu w dniu 21 czerwca i w Brukseli w dniu 26 czerwca 2013 r.			
AKTY USTAWODAWCZE			
	DOKUMENT	TRYB GŁOSOW ANIA	WYNIK GŁOSOWANIA
Decyzja Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. dotycząca przyjęcia stanowiska Rady w sprawie projektu budżetu korygującego nr 1 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013 Dz.U. C 201 z 13.7.2013, s. 2–2	11586/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
2013/324/UE: Decyzja Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. zmieniająca decyzję 98/481/WE zatwierdzającą zewnętrznych biegłych rewidentów Europejskiego Banku Centralnego Dz.U. L 175 z 27.6.2013, s. 54–54			10421/13
2013/325/UE: Decyzja Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych, w odniesieniu do zewnętrznych biegłych rewidentów Suomen Pankki Dz.U. L 175 z 27.6.2013, s. 55–55			10426/13
2013/326/UE: Decyzja Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych, w odniesieniu do zewnętrznych biegłych rewidentów Österreichische Nationalbank Dz.U. L 175 z 27.6.2013, s. 56–56			10440/13
Konkluzje Rady w sprawie zmiany klimatu: Strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu			11044/13
Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami w odniesieniu do wieloletnich ram finansowych w celu uwzględnienia potrzeb w zakresie wydatków wynikających z przystąpienia Chorwacji do Unii Europejskiej			11588/13
Zalecenia Rady w sprawie krajowych programów reform na rok 2013 dla poszczególnych państw członkowskich, zawierające opinię Rady w sprawie zaktualizowanych programów stabilności lub konwergencji, 2012-2016/17 i zalecenie Rady w sprawie wdrażania ogólnych wytycznych dotyczących polityk gospodarczych państw członkowskich, których walutą jest euro			10662/2/13 REV 2
Zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie wdrażania ogólnych wytycznych dotyczących polityki gospodarczej państw członkowskich, których walutą jest euro			10666/13

Konkluzje Rady w sprawie Chorwacji	10959/13
2013/319/UE: Decyzja Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Malcie Dz.U. L 173 z 26.6.2013, s. 52–53	10568/13
Zalecenie Rady mające na celu likwidację nadmiernego deficytu budżetowego na Malcie	10558/13
Zalecenie Rady mające na celu likwidację nadmiernego deficytu budżetowego w Hiszpanii	10560/13
Zalecenie Rady mające na celu likwidację nadmiernego deficytu budżetowego w Polsce	10561/13
Zalecenie Rady mające na celu likwidację nadmiernego deficytu budżetowego w Portugalii	10562/13
Zalecenie Rady mające na celu likwidację nadmiernego deficytu budżetowego w Słowenii	10563/13
Zalecenie Rady mające na celu likwidację nadmiernego deficytu budżetowego we Francji	10569/13
Zalecenie Rady mające na celu likwidację nadmiernego deficytu budżetowego w Niderlandach	10571/13
Decyzja Rady uchylająca decyzję 2010/286/WE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu we Włoszech	10559/13
Decyzja Rady uchylająca decyzję 2004/918/WE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Węgrzech	10564/13
Decyzja Rady uchylająca decyzję 2009/588/WE w sprawie występowania nadmiernego deficytu na Litwie	10565/13
Decyzja Rady uchylająca decyzję 2009/591/WE w sprawie występowania nadmiernego deficytu na Łotwie	10566/13
Decyzja Rady uchylająca decyzję 2009/590/WE w sprawie występowania nadmiernego deficytu w Rumunii	10567/13
Decyzja Rady stwierdzająca, że Belgia nie podjęła skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie z dnia 2 grudnia 2009 r.	10570/13
Decyzja Rady wzywająca Belgię do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu	10572/13
2013/372/UE: Decyzja wykonawcza Rady z dnia 9 lipca 2013 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2011/77/UE w sprawie przyznania Irlandii pomocy finansowej Unii Dz.U. L 191 z 12.7.2013, s. 9–9	10416/13 COR 1
2013/323/UE: Decyzja wykonawcza Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2011/344/UE w sprawie przyznania Portugalii pomocy finansowej Unii Dz.U. L 175 z 27.6.2013, s. 47–53	10225/13
3250. posiedzenie RADY UNII EUROPEJSKIEJ (Sprawy Zagraniczne), które odbyło się w Luksemburgu w dniu 24 czerwca 2013 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	

Określenie stanowiska Unii Europejskiej na 15. posiedzenie Rady Współpracy UE–Republika Mołdawii	10942/13
Określenie stanowiska Unii Europejskiej na szesnaste posiedzenie Rady Współpracy UE–Ukraina	10902/13 COR 1
Konkluzje Rady w sprawie Pakistanu	11130/13
Konkluzje Rady w sprawie Jemenu	11011/13
Decyzja Rady 2013/320/WPZiB z dnia 24 czerwca 2013 r. dotycząca wspierania działań w zakresie bezpieczeństwa fizycznego i zarządzania zapasami w celu ograniczenia ryzyka nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką (BSiL) oraz amunicją do tych rodzajów broni w Libii i regionie Dz.U. L 173 z 26.6.2013, s. 54–64	9631/13
Decyzja Rady 2013/308/WPZiB z dnia 24 czerwca 2013 r. zmieniająca decyzję 2012/642/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi Dz.U. L 172 z 25.6.2013, s. 31–31	10555/13
Rozporządzenie Rady (UE) nr 596/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida Dz.U. L 172 z 25.6.2013, s. 1–3	10557/13
Decyzja Rady 2013/306/WPZiB z dnia 24 czerwca 2013 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej Dz.U. L 172 z 25.6.2013, s. 25–27	9930/13
Decyzja Rady 2013/307/WPZiB z dnia 24 czerwca 2013 r. zmieniająca i przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w południowym regionie Morza Śródziemnego Dz.U. L 172 z 25.6.2013, s. 28–30	9941/13
Konkluzje Rady w sprawie Mali	11386/13
Konkluzje Rady dotyczące działań dyplomatycznych UE w związku ze zmianą klimatu	11223/13 COR 1 REV 1
Konkluzje Rady w sprawie Afganistanu	11131/13
3251. posiedzenie RADY UNII EUROPEJSKIEJ (Sprawy Ogólne), które odbyło się w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2013 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
2013/336/UE: Decyzja Rady z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie zwiększenia liczby rzeczników generalnych Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej Dz.U. L 179 z 29.6.2013, s. 92–92	11009/1/13 REV 1

Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa

Zjednoczone Królestwo odnotowuje i popiera propozycję Trybunału, by koszty związane z powołaniem pierwszego dodatkowego rzecznika generalnego zostały pokryte z przyznanych już Trybunałowi środków w ramach budżetu na 2013 r. Zjednoczone Królestwo oczekuje, że koszty zwiększenia liczby rzeczników generalnych zostaną pokryte przez Trybunał ze środków zaoszczędzonych przez niego w innych dziedzinach, i w związku z tym spodziewa się, że od 2014 roku koszty związane z powołaniem dodatkowych rzeczników generalnych będą również pokrywane z przyznanych już Trybunałowi środków.

Wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie liczby rzeczników generalnych

Rada przypomina, że – zgodnie z deklaracją nr 38 dołączoną do końcowego aktu konferencji międzyrządowej, w trakcie której przyjęty został Traktat z Lizbony, dotyczący art. 252 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do liczby rzeczników generalnych Trybunału Sprawiedliwości – jeśli Rada, na wniosek Trybunału Sprawiedliwości, zdecyduje o zwiększeniu o trzy osoby liczby rzeczników generalnych, Polska – podobnie jak obecnie Niemcy, Francja, Włochy, Hiszpania i Zjednoczone Królestwo – będzie miała stałego rzecznika generalnego i nie będzie już uczestniczyła w systemie rotacyjnym, a istniejący system rotacyjny dotyczył będzie pięciu rzeczników generalnych, a nie trzech.

Rada przypomina ponadto, że wniosek prezesa Trybunału Sprawiedliwości o zwiększenie liczby rzeczników generalnych przewiduje, iż jeden z dodatkowych rzeczników generalnych obejmie ten urząd w lipcu 2013 r., a dwaj pozostali – w październiku 2015 r., gdy odbywać się będzie również częściowa wymiana rzeczników generalnych w ramach istniejącego systemu rotacyjnego.

W tym kontekście przedstawiciele państw członkowskich zebrani w Radzie wyrażają zgodę na to, by – zgodnie z obecnie stosowanym systemem rotacyjnym – dwóch dodatkowych rzeczników generalnych będących obywatelami odpowiednio Czech i Danii, zostało mianowanych ze skutkiem od dnia 7 października 2015 r. Zostaną oni mianowani jednocześnie z rzecznikiem generalnym będącym obywatelem Bułgarii, Bułgaria jest bowiem następnym w kolejności państwem członkowskim uczestniczącym w rotacji w ramach obecnego systemu. Rada ponadto zgadza się, by dodatkowy rzecznik generalny, który ma zostać mianowany ze skutkiem od dnia 1 lipca 2013 r., był obywatelem Polski.

Konkluzje Rady w sprawie zintegrowanej polityki morskiej	10790/13
Określenie stanowiska Unii Europejskiej na 4. posiedzenie Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia (Bruksela, 26 czerwca 2013 r.)	10960/13
Konkluzje Rady w sprawie nadrzędnego programu działań na okres po roku 2015	10914/13

2013/333/UE: Decyzja Rady z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG, dotyczącego zmiany protokołu 30 do Porozumienia EOG w sprawie szczególnych postanowień dotyczących organizacji współpracy w dziedzinie statystyki Dz.U. L 177 z 28.6.2013, s. 25–26	10259/13
2013/334/UE: Decyzja Rady z dnia 25 czerwca 2013 r. dotycząca stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej, we Wspólnym Komitecie EOG w odniesieniu do zmiany załącznika XXI do Porozumienia EOG Dz.U. L 177 z 28.6.2013, s. 27–28	10263/13
2013/335/UE: Decyzja Rady z dnia 25 czerwca 2013 r. dotycząca stanowiska, które należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w sprawie zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami Dz.U. L 177 z 28.6.2013, s. 29–30	10268/13
Konkluzje Rady w sprawie wspólnego komunikatu Komisji oraz Wysokiego Przedstawiciela Unii Europejskiej do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa pt. „Strategia bezpieczeństwa cybernetycznego Unii Europejskiej: otwarta, bezpieczna i chroniona cyberprzestrzeń”	11357/13
Konkluzje Rady w sprawie kodeksu postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej)	11466/1/13 REV 1 REV 2 (fi)
Konkluzje Rady w sprawie działań następnych w związku z konkluzjami Rady – Rozszerzenie oraz proces stabilizacji i stowarzyszenia	11548/13
Konkluzje Rady z posiedzenia Rady Europejskiej (27–28 czerwca 2013 r.)	9173/13
Procedura pisemna zakończona w dniu 27 czerwca 2013 r.	
Rozporządzenie Rady (UE) nr 627/2013 z dnia 27 czerwca 2013 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 7/2010 otwierające i ustalające sposób zarządzania autonomicznymi kontyngentami taryfowymi Unii na niektóre produkty rolne i przemysłowe Dz.U. L 179 z 29.6.2013, s. 43–45	10202/13
Decyzja Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Kanadą o współpracy celnej w sprawach związanych z bezpieczeństwem łańcucha dostaw	11126/12

2013/421/UE: Decyzja Rady z dnia 27 czerwca 2013 r. dotycząca stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Administracyjnego konwencji TIR w odniesieniu do propozycji zmiany Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (konwencja TIR z 1975 r.) Dz.U. L 209 z 3.8.2013, s. 17–20	11136/13
Procedura pisemna zakończona w dniu 28 czerwca 2013 r.	
Decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji dotyczących Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską a Kosowem z wyjątkiem przepisów dotyczących readmisji	11329/2/13 REV 2 (en)

INFORMACJE NA TEMAT AKTÓW PRZYJĘTYCH PRZEZ RADĘ W LIPCU 2013 R.

Procedura pisemna zakończona w dniu 2 lipca 2013 r.

Decyzja Rady 2013/350/WPZiB z dnia 2 lipca 2013 r. zmieniająca i przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie Dz.U. L 185 z 4.7.2013, s. 3–6	9931/13 COR 1 (it) COR 2 (et)
Decyzja Rady 2013/352/WPZiB z dnia 2 lipca 2013 r. zmieniająca decyzję 2012/440/WPZiB w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Praw Człowieka Dz.U. L 185 z 4.7.2013, s. 8–8	9939/13
Decyzja Rady 2013/351/WPZiB z dnia 2 lipca 2013 r. zmieniająca decyzję 2011/426/WPZiB w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie Dz.U. L 185 z 4.7.2013, s. 7–7	9937/13
Decyzja Rady 2013/353/WPZiB z dnia 2 lipca 2013 r. zmieniająca i przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Regionie Kaukazu Południowego i ds. Kryzysu w Gruzji Dz.U. L 185 z 4.7.2013, s. 9–11	9953/13 REV 1 (en)

Procedura pisemna zakończona w dniu 3 lipca 2013 r.

Decyzja Rady 2013/355/WPZiB z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie zmiany i przedłużenia obowiązywania wspólnego działania 2005/889/WPZiB ustanawiającego Misję Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah (EU BAM Rafah) Dz.U. L 185 z 4.7.2013, s. 16–17	10844/13 COR 1 (et)
Decyzja Rady 2013/354/WPZiB z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) Dz.U. L 185 z 4.7.2013, s. 12–15	10805/13 COR 1 (et)

Procedura pisemna zakończona w dniu 8 lipca 2013 r.			
2013/364/WPZiB: Decyzja Rady 2013/364/WPZiB z dnia 8 lipca 2013 r. zmieniająca decyzję 2010/330/WPZiB w sprawie zintegrowanej misji Unii Europejskiej w Iraku dotyczącej państwa prawnego, EUJUST LEX-IRAQ Dz.U. L 188 z 9.7.2013, s. 9–9			9630/1/13 REV 1
Procedura pisemna zakończona w dniu 9 lipca 2013 r.			
2013/372/UE: Decyzja wykonawcza Rady z dnia 9 lipca 2013 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2011/77/UE w sprawie przyznania Irlandii pomocy finansowej Unii Dz.U. L 191 z 12.7.2013, s. 9–9			11072/13
3252. posiedzenie RADY UNII EUROPEJSKIEJ (Sprawy Gospodarcze i Finansowe), które odbyło się w Brukseli w dniu 9 lipca 2013 r.			
AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIK GŁOSOWANIA
Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udzielenia dalszej pomocy makrofinansowej Gruzji	PE-CONS 38/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za
Decyzja Rady z dnia 9 lipca 2013 r. dotycząca przyjęcia stanowiska Rady w sprawie projektu budżetu korygującego nr 2 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013 Dz.U. C 201 z 13.7.2013, s. 3–3	11686/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za z wyjątkiem: przeciw: DK, NL, FI, SE, UK
Decyzja Rady z dnia 9 lipca 2013 r. dotycząca przyjęcia stanowiska Rady w sprawie projektu budżetu korygującego nr 3 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013 Dz.U. C 201 z 13.7.2013, s. 4–4	11687/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
2013/420/UE: Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2013 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt. 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (EGF/2013/000 TA 2013 – pomoc techniczna z inicjatywy Komisji) Dz.U. L 209 z 3.8.2013, s. 16–16	10616/13
2013/375/UE: Decyzja wykonawcza Rady zatwierdzająca aktualizację programu dostosowań makroekonomicznych Portugalii Dz.U. L 192 z 13.7.2013, s. 74–74	11306/13
Zalecenie Rady w sprawie krajowych programów reform na rok 2013 oraz zawierające opinie Rady w sprawie zaktualizowanych programów stabilności lub konwergencji na lata 2012–2016/17	11505/1/13 REV 1
Zalecenie Rady w sprawie wdrażania ogólnych wytycznych dotyczących polityki gospodarczej państw członkowskich, których walutą jest euro	11216/13
Protokół ustaleń dotyczący współpracy pomiędzy Eurojustem a Międzynarodową Organizacją Policji Kryminalnej (ICPO-INTERPOL)	11602/13
Decyzja Rady 2013/368/WPZiB z dnia 9 lipca 2013 r. zmieniająca decyzję 2012/392/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Nigrze (EUCAP Sahel Niger) Dz.U. L 189 z 10.7.2013, s. 13–13	11002/13
Decyzja Rady 2013/366/WPZiB z dnia 9 lipca 2013 r. zmieniająca i przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Kosowie Dz.U. L 189 z 10.7.2013, s. 9–11	9954/13 REV 1 (el) REV 2 (da, lv)
Decyzja Rady 2013/365/WPZiB z dnia 9 lipca 2013 r. zmieniająca decyzję 2012/329/WPZiB przedłużającą mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Rogu Afryki Dz.U. L 189 z 10.7.2013, s. 8–8	9932/13
Decyzja Rady 2013/367/WPZiB z dnia 9 lipca 2013 r. zmieniająca decyzję 2012/389/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania regionalnych zdolności morskich w Rogu Afryki (EUCAP NESTOR) Dz.U. L 189 z 10.7.2013, s. 12–12	10717/13

Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie ustanowionym w Umowie między Wspólnotą Europejską a Księstwem Monako o zastosowaniu niektórych aktów wspólnotowych na terytorium Księstwa Monako	8803/13
Decyzja Rady ustalająca wysokość wkładów wpłacanych przez państwa członkowskie na rzecz Europejskiego Funduszu Rozwoju w 2013 roku, w tym drugiej raty za 2013 r.	10995/13
Decyzja Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską i Europejską Organizacją ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej ustanawiającej ogólne ramy ściślejszej współpracy	5822/13 COR 1
Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa „Delegacja UK zdecydowanie popiera projekt porozumienia między Unią Europejską a Europejską Organizacją ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej ustanawiającego ogólne ramy ściślejszej współpracy, które to porozumienie wprowadzi i wzmocni współpracę w kluczowym obszarze europejskiego lotnictwa. Jednakże delegacja UK sprzeciwia się odesłaniom do art. 218 i 220 TFUE w motywach projektu porozumienia. Odesłania do konkretnych artykułów TFUE w tekście porozumienia międzynarodowego mogą osłabić proces decyzyjny UE, która musi odwoływać się do odpowiednich podstaw prawnych w momencie podejmowania decyzji Rady w sprawie podpisania i zawarcia takiego porozumienia. Ryzyko wynikające z przyjęcia takiego podejścia jest w tym przypadku szczególnie widoczne w rozbieżnościach pomiędzy podstawami prawnymi określonymi w motywach przedmiotowego projektu porozumienia a odesłaniami do podstaw prawnych określonymi w pierwotnym mandacie negocjacyjnym dotyczącym projektu porozumienia oraz w decyzji Rady w sprawie podpisania tego porozumienia. Projekt porozumienia odsyła do art. 218 i 220 TFUE, podczas gdy mandat negocjacyjny odsyła do art. 100, a decyzja Rady w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania porozumienia – do art. 218 ust. 5 i art. 100. Delegacja UK jest zdania, że odesłanie do art. 220 TFUE w projekcie porozumienia jest w tym kontekście niepoprawne. Artykuł 220 dotyczy współpracy administracyjnej między UE a organizacjami międzynarodowymi, ale nie stanowi w świetle TFUE właściwej podstawy prawnej do negocjowania w imieniu UE prawnie wiążących porozumień z organizacjami międzynarodowymi”.	
2013/387/UE: Decyzja Rady z dnia 9 lipca 2013 r. w sprawie przyjęcia przez Łotwę euro w dniu 1 stycznia 2014 r. Dz.U. L 195 z 18.7.2013, s. 24–26	11669/13
Rozporządzenie Rady (UE) nr 678/2013 z dnia 9 lipca 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 974/98 w odniesieniu do wprowadzenia euro na Łotwie Dz.U. L 195 z 18.7.2013, s. 2–2	11670/13
Rozporządzenie Rady zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2866/98 w odniesieniu do kursu wymiany na euro dla Łotwy	11809/1/13 REV 1

3253. posiedzenie RADY UNII EUROPEJSKIEJ (Rolnictwo i Rybołówstwo), które odbyło się w Brukseli w dniu 15 lipca 2013 r.			
AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIK GŁOSOWANIA
Decyzja Rady z dnia 15 lipca 2013 r. dotycząca przyjęcia stanowiska Rady w sprawie projektu budżetu korygującego nr 4 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013	11688/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za
Decyzja Rady z dnia 15 lipca 2013 r. dotycząca przyjęcia stanowiska Rady w sprawie projektu budżetu korygującego nr 5 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013	11689/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za z wyjątkiem: przeciw: Delegacje NL, SE, UK
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
Decyzja Rady upoważniająca Komisję do rozpoczęcia negocjacji z Wyspami Cooka w imieniu Unii Europejskiej dotyczących umowy o partnerstwie w sprawie połowów i protokołu do niej			11657/13
Oświadczenie Komisji Komisja nie uważa, by decyzje Rady upoważniające do rozpoczęcia negocjacji musiały zawierać merytoryczną podstawę prawną.			
Decyzja Rady zmieniająca decyzję Rady z dnia 11 listopada 2008 r. w sprawie ustalenia stanowiska Wspólnoty w Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT)			11625/13
Oświadczenie Komisji Komisja nie uważa, by decyzje Rady upoważniające do rozpoczęcia negocjacji musiały zawierać merytoryczną podstawę prawną.			
Rozporządzenie Rady (UE) nr 680/2013 z dnia 15 lipca 2013 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1259/2012 w sprawie podziału uprawnień do połowów na mocy Protokołu ustalającego wielkości dopuszczalne połowów i wkład finansowy przewidzianych w Umowie partnerskiej w sprawie połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską na okres dwóch lat Dz.U. L 195 z 18.7.2013, s. 15–15			11517/13
Zalecenie dotyczące decyzji Rady upoważniającej do rozpoczęcia negocjacji w sprawie przeglądu Porozumienia Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącego przyjęcia jednolitych wymagań technicznych dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być stosowane w tych pojazdach, oraz wzajemnego uznawania homologacji udzielonych na podstawie tych wymagań („zrewidowane porozumienie z 1958 r.”)			10860/13

Decyzja Rady w sprawie zawarcia Umowy dotyczącej pewnych aspektów przewozów lotniczych między Unią Europejską a rządem Demokratyczno-Socjalistycznej Republiki Sri Lanki	15318/12
Wspólne oświadczenie Rady i Komisji „Między innymi ze względów pragmatycznych wskazane jest, aby umowa z Demokratyczno-Socjalistyczną Republiką Sri Lanki dotycząca pewnych aspektów przewozów lotniczych została zawarta wyłącznie przez Unię. Te same powody zostałyby uwzględnione w przypadku podobnych umów, pod warunkiem że umowy te byłyby zawierane na mocy i w ramach mandatu dotyczącego zastępowania niektórych postanowień w obowiązujących umowach dwustronnych, przyjętego decyzją Rady z dnia 5 czerwca 2003 r. Decyzja ta nie stanowi precedensu dla Unii i jej państw członkowskich w wykonywaniu przez nie kompetencji w zakresie umów innych niż te, o których mowa powyżej, takich jak na przykład umowy o charakterze przewidzianym w decyzji Rady z dnia 5 czerwca 2003 r. upoważniającej Komisję do rozpoczęcia negocjacji ze Stanami Zjednoczonymi w dziedzinie transportu lotniczego, które zostają zawarte jako umowy mieszane. Decyzja ta nie oznacza przyznania Unii żadnych nowych kompetencji w odniesieniu do umów zewnętrznych o przewozach lotniczych ani nie wpływa na podział kompetencji między Unią a jej państwami członkowskimi”.	
Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności UE	11920/13
Rozporządzenie Rady (UE) nr 679/2013 z dnia 15 lipca 2013 r. dotyczące ustalenia współczynników korygujących stosowanych od dnia 1 lipca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. oraz od dnia 1 lipca 2012 r. do wynagrodzeń urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych Unii Europejskiej pełniących służbę w państwach trzecich Dz.U. L 195 z 18.7.2013, s. 3–14	10709/13
Rozporządzenie Rady (UE) nr 685/2013 z dnia 15 lipca 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 866/2004 w sprawie systemu na podstawie art. 2 Protokołu 10 do Aktu przystąpienia w odniesieniu do towarów, które są wyprowadzane z obszarów, na których rząd Republiki Cypryjskiej sprawuje efektywną kontrolę, oraz ponownie wprowadzane na te obszary po przewiezieniu ich przez obszary, na których rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje efektywnej kontroli Dz.U. L 196 z 19.7.2013, s. 1–3	10961/13
Decyzja Rady upoważniająca niektóre państwa członkowskie do ratyfikowania protokołu zmieniającego Konwencję wiedeńską o odpowiedzialności cywilnej za szkodę jądrową z dnia 21 maja 1963 r. lub do przystąpienia do niego w interesie Unii Europejskiej, a także do złożenia oświadczenia w sprawie stosowania odpowiednich wewnętrznych zasad prawa Unii	6206/13 REV 1 (sk)

Wytyczne negocjacyjne dotyczące negocjacji na podstawie art. XXIV ust. 6 Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. w następstwie przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej	10725/13 ADD 1
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 695/2013 z dnia 15 lipca 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz desek do prasowania pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające środki antydumpingowe stosowane wobec desek do prasowania pochodzących z Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 i częściowego przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 Dz.U. L 198 z 23.7.2013, s. 1–21	11539/13 COR 1 (en, fr, el, pt, mt)
2013/386/UE: Decyzja Rady z dnia 15 lipca 2013 r. przedłużająca okres stosowania właściwych środków przewidzianych wobec Republiki Gwinei w decyzji 2011/465/UE oraz zmieniająca tę decyzję Dz.U. L 194 z 17.7.2013, s. 8–8	11583/13
2013/385/UE: Decyzja Rady z dnia 15 lipca 2013 r. przedłużająca okres stosowania właściwych środków przewidzianych w decyzji 2011/492/UE dotyczących Gwinei Bissau i zmieniająca tę decyzję Dz.U. L 194 z 17.7.2013, s. 6–7	11577/13
2013/393/WPZiB: Decyzja Rady 2013/393/WPZiB z dnia 22 lipca 2013 r. w sprawie zmiany decyzji 2013/382/WPZiB przedłużającej mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie Dz.U. L 198 z 23.7.2013, s. 47–47	9928/13
Decyzja Rady 2013/384/WPZiB z dnia 15 lipca 2013 r. w sprawie zmiany decyzji 2012/325/WPZiB przedłużającej mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie i Sudanie Południowym Dz.U. L 193 z 16.7.2013, s. 29–29	10757/13 COR 1 (es)
Decyzja Rady 2013/383/WPZiB z dnia 15 lipca 2013 r. zmieniająca i przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej przy Unii Afrykańskiej Dz.U. L 193 z 16.7.2013, s. 25–28	9929/13

3254. posiedzenie RADY UNII EUROPEJSKIEJ (Sprawy Zagraniczne), które odbyło się w Brukseli w dniu 22 lipca 2013 r.**AKTY USTAWODAWCZE**

AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIK GŁOSOWANIA
Dyrektywa Rady 2013/42/UE z dnia 22 lipca 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT Dz.U. L 201 z 26.7.2013, s. 1–3	11373/13 REV 1 (hu) REV 2 (sl)	Jednomyślność	Wszystkie państwa członkowskie za
Dyrektywa Rady 2013/43/UE z dnia 22 lipca 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, w zakresie fakultatywnego i tymczasowego stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa Dz.U. L 201 z 26.7.2013, s. 4–6	11374/13 REV 1 (hu) REV 2 (sl)	Jednomyślność	Wszystkie państwa członkowskie za

Oświadczenie Rady i Komisji

1. Mechanizm szybkiego reagowania i przedłużenie obowiązywania mechanizmu odwrotnego obciążenia to środki tymczasowe i wyjątkowe służące wyeliminowaniu ryzyka poważnych oszustw związanych z VAT. Komisja i Rada zgadzają się, że należy potraktować priorytetowo wprowadzenie w życie „solidnego, wytrzymałego i odpornego na oszustwa systemu VAT”, jak określono w komunikacie Komisji dotyczącym przyszłości VAT, tak by ułatwić zapobieganie oszustwom związanym z VAT i nie musieć polegać w tej materii na stosowaniu odstępstw. Rada odnotowuje, że Komisja jest gotowa przedstawić wnioski służące osiągnięciu tego celu.

2. Komisja i Rada zgadzają się, że jedynym celem mechanizmu odwrotnego obciążenia jest ułatwienie państwom członkowskim zwalczania oszustw związanych z VAT, które będą powodować straty krajowych organów podatkowych, oraz że mechanizm ten nie stanowi pod żadnym względem kroku na drodze do wprowadzenia ogólnego systemu odwrotnego obciążenia. Zanim państwo członkowskie zastosuje mechanizm odwrotnego obciążenia, powinno upewnić się, że zastosowanie tradycyjnych środków administracyjnych nie wystarczyłoby do zwalczania oszustwa w danych okolicznościach. Co więcej, stosowanie mechanizmu odwrotnego obciążenia nie powinno mieć niekorzystnego wpływu na istniejącą tradycyjną wymianę informacji na podstawie rozporządzenia (UE) nr 904/2010; państwa członkowskie, które wprowadziły mechanizm odwrotnego obciążenia w konkretnych sektorach, nadal muszą odpowiadać na wnioski o udzielenie informacji dotyczących danego sektora w terminach przewidzianych w art. 7 tego rozporządzenia. Rada odnotowuje fakt, że Komisja zobowiązała dopilnowywać, by nie dochodziło do żadnych przypadków niewłaściwego stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia.

3. Rada zauważa gotowość Komisji do jak największego przyspieszenia obowiązujących procedur na mocy art. 395 dyrektywy VAT z myślą o skróceniu terminów przyznawania odstępstw w celu przeciwdziałania ryzyku dotyczącemu oszustw związanych z VAT.

4. Rada i Komisja uznają, że należy zacieśnić współpracę w zakresie wymiany między państwami członkowskimi najlepszych praktyk administracyjnych w dziedzinie zwiększania skuteczności środków służących przeciwdziałaniu ryzyku dotyczącemu oszustw związanych z VAT”.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady dotycząca ataków na systemy informatyczne i zastępująca decyzję ramową Rady 2005/222/WSiSW	PE-CONS 38/12	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za z wyjątkiem: wstrzymały się od głosu: DE DK nie uczestniczyła w przyjęciu
--	---------------	-------------------------	---

Oświadczenie Niemiec i Austrii

Artykuł 11 nie może być rozumiany w taki sposób, że państwa członkowskie mają obowiązek ustanowienia sankcji karnych wobec osób prawnych. Wykonując art. 11, państwa członkowskie mają raczej możliwość ustanowienia wobec osób prawnych grzywnien o charakterze karnym lub grzywnien o innym charakterze.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniająca dyrektywy 2000/60/WE i 2008/105/WE w zakresie substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej	PE-CONS 21/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za z wyjątkiem: przeciw: BG wstrzymały się od głosu: LT, HU, PL, RO, SK
Oświadczenie Słowenii Słowenia ma poważne obawy co do daty w art. 3 ust. 1a ppkt (ii) kompromisowego wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 2000/60/WE i 2008/105/WE w odniesieniu do substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej; artykuł ten dotyczy ustanowienia uzupełniającego programu monitorowania i wstępnego programu dla środków obejmujących substancje. Słowenia przypomina, że ramy czasowe monitorowania nie są zbieżne ze środkami dotyczącymi regularnego monitorowania i programu na mocy ramowej dyrektywy wodnej. Rozwiązanie takie byłoby zatem zbyt kosztowne i nałożyłoby zbyt duże obciążenie administracyjne dla Słowenii. Ponadto zbyt krótki okres pobierania próbek nie dostarczyłby reprezentatywnych danych dla odpowiednich i efektywnych pod względem kosztów środków. W związku z tym Słowenia wyraża głębokie ubolewanie, że wydłużenia terminu w art. 3 ust. 1a ppkt (ii) nie przedłużono do 22 grudnia 2021 r.			

Wspólne oświadczenie Węgier, Łotwy, Rumunii i Słowacji

Rozumiejąc konieczność podjęcia kwestii zanieczyszczenia wody za pomocą ustalenia norm jakości środowiska, Węgry, Łotwa, Rumunia i Słowacja wyrażają swoje zaniepokojenie istotnymi skutkami, jakie dyrektywa ta może mieć pod względem obciążeń administracyjnych, kosztów oraz napiętych terminów wdrażania. Uważamy, że terminy wdrożenia nowych norm jakości środowiska dla wymienionych substancji i ich odpowiedniego uwzględnienia w planach zarządzania wodami w dorzeczu oraz programach środków są zbyt krótkie i zbyt trudne do przeprowadzenia z uwagi na implikacje kosztowe niezbędnych środków, zarówno w sektorze publicznym jak i w sektorze prywatnym. Ponadto obowiązek ustanowienia i wdrożenia uzupełniającego programu monitorowania i wstępnego programu środków dla nowych substancji stanowią dodatkowe obciążenie dla państw członkowskich w porównaniu z przepisami ramowej dyrektywy wodnej 2000/60/WE.

Koszty monitorowania substancji priorytetowych oraz substancji na liście obserwacyjnej, w tym produktów farmaceutycznych, są znaczne. Ponadto brak odpowiednich metod analitycznych dla większości substancji priorytetowych powoduje duże trudności dla państw członkowskich w spełnianiu ich obowiązków. W tym względzie z zadowoleniem przyjmujemy włączenie przepisu o opracowaniu wytycznych technicznych w sprawie strategii monitorowania i metod analitycznych w ramach wspólnej strategii wdrażania ramowej dyrektywy wodnej 2000/60/WE. Uznając niewiążący charakter tych wytycznych, należy zwrócić uwagę na art. 8 ust. 3 ramowej dyrektywy wodnej 2000/60/WE dotyczący wymogu opracowania specyfikacji technicznych i znormalizowanych metod analizy.

Węgry, Łotwa, Rumunia i Słowacja wyrażają zatem swoje rozczarowanie faktem, że ostateczny kompromis nie zawiera odpowiedzi na ich główne obawy oraz nie popiera ostatecznego tekstu dyrektywy.

Oświadczenie Komisji

Komisja może zaakceptować proponowany kompromis szczególnie w obliczu faktu, że wstępne programy środków dotyczących „nowych” substancji priorytetowych zostaną opracowane w 2018 r., a ich realizacja rozpocznie się po tym terminie, oraz że przy wprowadzaniu trzech substancji farmaceutycznych na listę obserwacyjną uznaje się konieczność uwzględnienia zagrożeń związanych z tymi substancjami. Wstępne programy środków powinny opierać się na informacjach uzyskanych dzięki uprzedniemu monitorowaniu, przeprowadzonemu najpóźniej w ciągu 2018 r. przed sporządzeniem wstępnego programu środków.

Komisja zauważa, że terminowe opracowanie wytycznych dla odpowiednich metod analitycznych do końca 2014 r. jest zadaniem dla ekspertów Komisji i państw członkowskich w ramach wspólnej strategii wdrażania ramowej dyrektywy wodnej. Komisja podkreśla jednak, iż nie uważa, aby pod względem prawnym stosowne było uzależnianie terminów prawnych od przedstawienia niewiążących prawnie wytycznych. Komisja zwraca również uwagę, że przyjęcie wytycznych nie jest związane z uprawnieniami wykonawczymi powierzonymi jej na mocy art. 291 TFUE i nie może zakłócać tych uprawnień, oraz że na podstawie art. 292 TFUE Komisja jest uprawniona do wydawania wytycznych w dowolnym momencie bez odnoszenia się do takiego wymogu w akcie podstawowym.

W odniesieniu do klauzuli o braku opinii Komisja ponownie zaznacza, że powoływanie się na art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) w sposób systematyczny jest sprzeczne z literą i duchem rozporządzenia (WE) nr 182/2011. Jako że jest to wyjątek od zasady ogólnej ustanowionej w art. 5 ust. 4, korzystania z akapitu drugiego lit. b) nie można postrzegać jedynie jako „swobody decyzyjnej” prawodawcy, lecz przepis ten należy interpretować w sposób zawężający, a w związku z tym korzystanie z niego musi być uzasadnione.

Oświadczenie Niemiec

Zgadza się z wnioskiem prezydencji w sprawie art. 3 ust. 1a lit. (ii) zawartym w dok. 8186/13. Chcielibyśmy jednak jeszcze raz wyjaśnić naszą interpretację tego punktu.

W dyrektywie 2000/60/WE nie przewiduje się powiadamiania Komisji o programach środków. Nowy wymóg przedkładania wstępnych programów środków stanowiłby specjalne uregulowanie dla tej grupy substancji, co do zasady odrzucamy. Aby osiągnąć porozumienie w pierwszym czytaniu, zgadzamy się na przedłożenie wstępnego programu, przy czym w naszym rozumieniu program ten będzie ogólny (a zwłaszcza stopień jego szczegółowości nie będzie sięgał poziomu jednolitej części wód), a także nie będzie wymogu przedkładania ostatecznego programu środków.

Ponadto podstawowa zasada przyjęta w art. 3 dotycząca wymogu zapobiegania pogorszeniu została już ujęta w dyrektywie 2000/60/WE, a zatem w tym miejscu jest zbędna.

Naszej zgody na art. 3 udzielamy na podstawie powyższej interpretacji.

Oświadczenie Austrii

Austria zgodziła się na przedmiotową dyrektywę, ponieważ uznajemy wspólne wysiłki wszystkich podmiotów zaangażowanych w osiągnięcie kompromisu w tego typu trudnej kwestii. Zwracamy się do Komisji Europejskiej, by przeprowadzając kolejne przeglądy wykazu substancji priorytetowych zgodnie z art. 16 dyrektywy 2000/60/WE, dodatkowo oceniła doświadczenia zdobyte przy przedstawianiu stanu chemicznego, w tym dostarczenie dodatkowych map wszechobecných substancji oraz – w stosownych przypadkach – przedstawiła nowy wniosek dotyczący prezentacji.

Oświadczenie Polski

Oświadczenie Polski w związku z przyjęciem aktu - Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE i 2008/105/WE w odniesieniu do substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej

„W okresie negocjacji pomiędzy Parlamentem Europejskim i Radą Polska konsekwentnie wskazywała, że wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE i 2008/105/WE w zakresie priorytetowych substancji w dziedzinie polityki wodnej w formie zaprezentowanej przez Komisję europejską jest przedwczesny między innymi z powodu braku dostępnych metodologii monitoringowych do analiz związanych z nowymi substancjami.

Z żalem odnotowujemy fakt, że wynegocjowany tekst, w naszej ocenie, nie stwarza wystarczających i możliwych do osiągnięcia ram czasowych dla osiągnięcia celów dyrektywy. Co więcej, Polska wyraża poważne wątpliwości związane z faktem, że niniejsza dyrektywa przyczyni się do nadmiernych obciążeń administracyjnych i finansowych dla administracji i sektora prywatnego”.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniająca dyrektywę 2009/16/WE w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu	PE-CONS 24/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie za
Oświadczenie Austrii „Austria jest świadoma znaczenia Konwencji o pracy na morzu, która stanowi ważny krok w dążeniach do poprawy warunków życia i pracy marynarzy pracujących na statkach. Z tego względu z zadowoleniem przyjmuje starania o to, by Konwencja o pracy na morzu została wdrożona w możliwie wielu państwach. Z drugiej strony, dla państwa śródlądowego, jakim jest Austria, transport morski ma niewielkie znaczenie, m.in. także z tego powodu, że rejestr statków został zamknięty dla statków wykorzystywanych do działalności handlowej. Tym samym Austria nie jest już w tym zakresie państwem bandery. Austria w żadnym razie nie chce stać na przeszkodzie innym państwom członkowskim, które ratyfikują Konwencję o pracy na morzu w duchu przedstawionych wniosków dotyczących dyrektyw. Ponieważ jednak wdrażanie tej konwencji wiąże się z dużymi nakładami administracyjnymi i finansowymi, które zupełnie nie odzwierciedlają stopnia, w jakim jej treść dotyczy Austrii, Austria nie zamierza ratyfikować Konwencji o pracy na morzu”.			
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
Decyzja Rady i Komisji w sprawie zawarcia Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony a Republiką Serbii, z drugiej strony	15619/1/7 REV 1		
Decyzja Rady i Komisji określająca stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej w ramach Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia UE – Serbia w odniesieniu do decyzji Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia UE – Serbia w sprawie przyjęcia jej regulaminu wewnętrznego	11231/13		
Konkluzje Rady w sprawie Bośni i Hercegowiny	12303/13		
Konkluzje Rady –Samorządy lokalne a rozwój	11097/13		
Konkluzje Rady w sprawie Sudanu i Sudanu Południowego	12209/13		
Konkluzje Rady z okazji pierwszej rocznicy przyjęcia strategicznych ram i planu działania UE dotyczących praw człowieka i demokracji oraz mianowania Specjalnego Przedstawiciela UE ds. Praw Człowieka	12373/13		
Rozporządzenie Rady zmieniające rozporządzenie (WE) nr 329/2007 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej	10437/13 COR 1 (lt, hu, it) COR 2 (hr) COR 3 (ro)		

Decyzja Rady w sprawie zmiany decyzji 2013/382/WPZiB przedłużającej mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie	11868/13
Rozporządzenie Rady zmieniające rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii	10760/13
Decyzja Rady w sprawie podpisania i zawarcia Umowy między Unią Europejską a Australią ustanawiającej ramy udziału Australii w operacjach zarządzania kryzysowego prowadzonych przez Unię Europejską	11447/13
Oświadczenie państw członkowskich UE stosujących decyzję Rady UE w sprawie prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, w której bierze udział Australia, dotyczące odstąpienia od roszczeń dotyczących udziału Australii w operacjach zarządzania kryzysowego prowadzonych przez UE „Państwa członkowskie UE stosujące decyzję Rady UE w sprawie prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, w której to operacji bierze udział Australia, dołożą starań – w stopniu, w jakim zezwalają na to ich krajowe systemy prawne – by w miarę możliwości odstąpić w stosunku do Australii od wszelkich roszczeń z tytułu uszkodzeń ciała lub śmierci członka ich personelu lub uszkodzenia lub straty jakichkolwiek należących do nich składników majątku używanych w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, jeżeli takie uszkodzenia ciała, śmierć, szkoda lub strata: – zostały spowodowane przez personel z Australii – który Australia przydzieliła do prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego – podczas wykonywania obowiązków związanych z taką operacją, z wyjątkiem przypadków rażącego niedbalstwa lub umyślnego naruszenia przepisów, lub – wynikły z użycia składników majątku należących do Australii, pod warunkiem że zostały one użyte w związku z operacją oraz z wyjątkiem przypadków rażącego niedbalstwa lub umyślnego naruszenia przepisów ze strony personelu z Australii, który został przydzielony przez Australię do prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego i który używa tych składników majątku”.	
Oświadczenie Australii dotyczące odstąpienia od roszczeń wobec każdego państwa biorącego udział w operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE „Australia, zgadzając się na udział w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, dołoży starań – w stopniu, w jakim zezwala na to jej krajowy system prawny – by w miarę możliwości w stosunku do państw członkowskich UE biorących udział w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego odstąpić od wszelkich roszczeń z tytułu uszkodzeń ciała lub śmierci członka personelu lub uszkodzenia lub straty jakichkolwiek należących do niej składników majątku używanych w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, jeżeli takie uszkodzenia ciała, śmierć, szkoda lub strata: – zostały spowodowane przez personel z państw członkowskich UE podczas wykonywania obowiązków związanych z prowadzoną przez UE operacją zarządzania kryzysowego, z wyjątkiem przypadków rażącego niedbalstwa lub umyślnego naruszenia przepisów, lub – wynikły z użycia składników majątku należących do państw członkowskich UE biorących udział w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, pod warunkiem, że takie składniki majątku zostały użyte w związku z operacją oraz z wyjątkiem przypadków rażącego niedbalstwa lub umyślnego naruszenia przepisów ze strony personelu prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, który używa takich składników majątku”.	
Decyzja Rady w sprawie podpisania i zawarcia umowy między Unią Europejską a Republiką Nigru dotyczącej statusu misji Unii Europejskiej w Nigrze (EUCAP Sahel Niger)	11665/13
Decyzja Rady wspierająca praktyczne wdrożenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w sprawie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia	8822/13 COR (ro)
Decyzja Rady dotycząca stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany załącznika XIII do Porozumienia EOG	10830/13

Decyzja Rady dotycząca wyznaczenia daty, od której staje się skuteczna decyzja 2008/633/WSiSW w sprawie dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do wizowego systemu informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania	11431/13
Decyzja Rady dotycząca odnowienia członkostwa członków Komitetu Naukowo-Technicznego oraz uchylająca decyzję z dnia 13 listopada 2012 r. w sprawie mianowania członków Komitetu Naukowo-Technicznego	11518/13
Decyzja Rady zmieniająca decyzję 2000/125/WE z dnia 31 stycznia 2000 r. dotyczącą zawarcia Porozumienia dotyczącego ustanowienia ogólnych przepisów technicznych dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być montowane lub wykorzystywane w pojazdach kołowych („Porozumienie Równoległe”)	5975/13
Decyzja Rady zmieniająca decyzję 97/836/WE w związku z przystąpieniem Wspólnoty Europejskiej do Porozumienia Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych, dotyczącego przyjęcia jednolitych wymagań technicznych dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być stosowane w tych pojazdach oraz wzajemnego uznawania homologacji udzielonych na podstawie tych wymagań („Zrewidowane Porozumienie z 1958 r.”)	5978/13
Decyzja Rady w sprawie upoważnienia Komisji do rozpoczęcia negocjacji dotyczących Umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią w sprawie współpracy celnej i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych	11409/13 COR 1
Decyzja Rady w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej oraz tymczasowego stosowania protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Republiką Gabońską	11874/13 COR 1
Rozporządzenie Rady w sprawie podziału uprawnień do połowów w ramach protokołu ustanawiającego uprawnienia do połowów oraz rekompensatę finansową przewidziane w umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Republiką Gabońską	11872/13
Rozporządzenie Rady zmieniające rozporządzenie (WE) nr 994/98 dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa	11080/13 COR 1

Oświadczenie Komisji w związku z usunięciem art 1. ust. 1 lit. a) pkt (xii) z wniosku Komisji dotyczącego zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczącego stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa (zwanego dalej „rozporządzeniem upoważniającym”)

Komisja przyjmuje do wiadomości decyzję Rady o nieuwzględnieniu propozycji Komisji dotyczącej włączenia do wykazu kategorii podlegających wyłączeniu, w rozporządzeniu upoważniającym, kategorii pomocy udzielonej w celu koordynacji transportu lub zwrotu za wykonanie pewnych świadczeń nierozzerwalnie związanych z pojęciem usługi publicznej, zgodnie z art. 93 Traktatu oraz decyzję o usunięciu art. 9 z rozporządzenia (WE) nr 1350/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego, w momencie gdy Komisja przyjmie wyłączenie grupowe w tym zakresie.

Komisja nie zgadza się z Radą i Parlamentem Europejskim co do interpretacji powiązania pomiędzy art. 109 a art. 108 ust. 4 TFUE. Jednak w duchu kompromisu nie sprzeciwi się głosowaniu większością kwalifikowaną; Komisja zastrzega sobie jednak prawo do proponowania w przyszłości przepisów niezbędnych do zapewnienia, by wyłączenia grupowe w zakresie pomocy państwa przyjmowano zgodnie z art. 108 ust. 4 TFUE.

¹ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, s. 1.

² Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 1.

Rozporządzenie Rady zmieniające rozporządzenie (WE) nr 659/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE	11139/13
---	----------

Oświadczenie Komisji w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 659/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (art. 109 TFUE)

Podczas wprowadzania zasadniczych zmian do obecnie dostępnego formularza skargi Komisja opublikuje projekt formularza, który zamierza przyjąć, i przewidzi co najmniej miesiąc na zgłaszanie uwag przez wszystkie zainteresowane strony.

Wspólne oświadczenie Rady i Komisji w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 659/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (art. 109 TFUE)

Jak stwierdziła Komisja w swoim komunikacie na temat unowocześnienia unijnej polityki w dziedzinie pomocy państwa, dostosowanie procedur w zakresie pomocy państwa jest niezbędne, by można było wykonywać decyzje w terminach odpowiednich do potrzeb przedsiębiorstw. Niezależnie od nowego rozporządzenia proceduralnego wartość dodana „Kodeksu najlepszych praktyk dotyczących przebiegu postępowania w zakresie kontroli pomocy państwa” powinna być nadal zwiększana i uwydatniana, zwłaszcza wspólne uzgodnione planowanie. Niezmiennie istotne i stosowne jest, by Komisja i państwa członkowskie bardziej systematycznie korzystały ze wspomnianego kodeksu postępowania, gdyż skrócenie przebiegu procedur w zakresie pomocy państwa może mieć istotny wpływ na konkurencyjność beneficjentów pomocy.

Stanowisko Rady w sprawie zawierania przez UE z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi protokołów ustaleń, wspólnych oświadczeń i innych tekstów zawierających zobowiązania polityczne	12498/13
---	----------

Konkluzje Rady dotyczące działań dyplomatycznych UE w dziedzinie wody	12381/13
---	----------

Konkluzje Rady w sprawie kompleksowych ram polityki i wsparcia Unii Europejskiej na rzecz Mjanmy/Birmy	12052/13
Konkluzje Rady w sprawie regionu Wielkich Jezior	12206/1/13 REV 1
Konkluzje Rady w sprawie Somalii	12208/13
Konkluzje Rady w sprawie Mali	12212/13
Konkluzje Rady w sprawie bliskowschodniego procesu pokojowego	12529/13
Konkluzje Rady w sprawie Egiptu	12548/13
Procedura pisemna zakończona w dniu 23 lipca 2013 r.	
Rozporządzenie Rady (UE) nr 713/2013 z dnia 23 lipca 2013 r. w sprawie ustanowienia uprawnień do połowów sardeli w Zatoce Biskajskiej na okres połowu 2013/2013 Dz.U. L 201 z 26.7.2013, s. 8–9	12210/13
Wspólne oświadczenie Francji i Hiszpanii „Hiszpania i Francja obstają przy tym, że ich poparcie dla przedmiotowego rozporządzenia, a zwłaszcza dla motywu 4, nie przesądza o ich stanowisku wobec negocjacji dotyczących wniosku Komisji w sprawie rozporządzenia Rady ustanawiającego plan długoterminowy dotyczący stada sardeli w Zatoce Biskajskiej oraz połowów eksploatujących to stado, a zwłaszcza odnośnie do wskaźnika eksploatacji dla tego stada”.	
Procedura pisemna zakończona w dniu 25 lipca 2013 r.	
2013/395/WPZiB: Decyzja Rady 2013/395/WPZiB z dnia 25 lipca 2013 r. dotycząca aktualizacji i zmiany wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu, i uchylenia decyzji 2012/765/WPZiB Dz.U. L 201 z 26.7.2013, s. 57–59	11037/1/13 REV1+ADD1 +REV 1
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 714/2013 z dnia 25 lipca 2013 r. dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu, oraz uchylenia rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1169/2012 Dz.U. L 201 z 26.7.2013, s. 10–13	11038/1/13 REV1+ADD1+REV1

Procedura pisemna zakończona w dniu 30 lipca 2013 r.	
Decyzja wykonawcze Rady 2013/409/WPZiB z dnia 30 lipca 2013 r. w sprawie wykonania decyzji 2011/72/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji Dz.U. L 204 z 31.7.2013, s. 52–53	12475/13
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 735/2013 z dnia 30 lipca 2013 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 101/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji Dz.U. L 204 z 31.7.2013, s. 15–16 (HR), Dz.U. L 204 z 31.7.2013, s. 23–24	12481/13
Procedura pisemna zakończona w dniu 9 sierpnia 2013 r.	
2013/428/UE: Decyzja Rady z dnia 9 sierpnia 2013 r. przedłużająca okres obowiązywania decyzji 2012/96/UE Dz.U. L 217 z 13.8.2013, s. 36–36	12480/13